

KVELDSTIDENS BUDBÆRER

Tusen takk. Herren velsigne dere.

Vær så god og sitt.

² I dag kom min sønn, og han sa: "Pappa, jeg kunne ønske vi hadde sett denne kirken før vi begynte å bygge vår, det er et så nydelig sted." Og han snakket om . . . Sa: "Jeg har ikke møtt forkynneren enda, men hvis han er en like hyggelig person som sin kone, er han virkelig en hyggelig person." Så vi er glade for å være her.

³ Og jeg—jeg ser frem til—møtet i kveld, at Gud skal øse ut Sine velsignelser over oss og hjelpe oss.

⁴ Nå er vi . . . Jeg kom nettopp inn, og jeg hørte en broder Williams, tror jeg, sa noe om å være på Ramada. Og jeg tror annonseringene for dette allerede har blitt gjort. Vanligvis tar de seg av det før jeg kommer inn. Og vi ser virkelig fram til en herlig stund der nede på stevnet. Og min rolle her er bare på en måte å gå rundt og møte brødrene og ha felleskap med folket, og be om at Gud vil gi oss en—en rett form for berøring, og da kan vi med det samme gå rett inn til Ramada i et herlig møte. Og så prøver vi å besøke alle menighetene vi kan, inntil den tid. Og vi har en herlig tid. Vi har virkelig en underfull tid med felleskap blant våre brødre.

⁵ Og vanligvis er jeg . . . Alle vet at jeg ikke er mye til forkynner, jeg er på en måte bare et reservehjul. Men jeg—jeg . . . Min tjeneste er å be for de syke. Og jeg . . . På kveldene har vi vært så overfylt og så videre, at vi nesten ikke hadde nok plass til å gjøre det. Og vi vil prøve om vi . . . når vi kommer inn på steder der vi kan, her inne, å gi ut noen kort og få folket inn og be for dem. Men å ha ett kveldsmøte om gangen, det du ikke ville fått i kveld, og deretter ville de presset dem rett inn et sted neste kveld, og langt over til et annet sted, så slik har jeg bare på en måte hatt en—en liten—en liten preken hver kveld til folket, og det som er gitt til meg for å liksom . . . til ære og pris for Jesus Kristus, og til Den Ene vi alle elsker og tror på og har felleskap i sammen.

⁶ Jeg antar dere hørte ulykken på hjørnet, bare for et øyeblikk siden. Jeg vet ikke om mannen omkom, eller hvem det nå var, hvem sin bil det var. Vi stoppet bare for noen få øyeblikk siden, et ord i bønn. Omkring to kvartaler oppover her var det noen som hadde blitt truffet i siden og slengt helt ut i gaten. Og det var en stor person som var tildekket. Og politiet var der, men jeg tror ikke engang ambulansen hadde kommet dit enda. De måtte . . . Om han ikke var omkommet, var det virkelig . . . Truffet på *denne* siden og slengt ut igjennom døren på den andre siden, så det må ha vært et forferdelig slag. Du vet, dette bare . . .

7 Vi må tjene Gud hvert minutt. Vi vet ikke når—vi vet ikke når disse tingene kan skje. Kanskje tenker vi at det ikke vil bli oss, men du vet det kan skje, vet du. Faktisk tror jeg Jesus sa: “Vær forberedt, for vi vet ikke hvilket minutt eller time vi kan bli kalt.” Og da vil vi gå til et sted der det ikke kommer til å være ulykker og ingen problemer. Vi er så glade for at det er et slikt sted som er lovet.

8 Du vet, i kveld, selve tanken på, av—av å se at vi vil lengte etter et slikt sted, det viser at det er et slikt sted. Skjønner? Og vi vet at alle negativer, for hver skygge, må det være noe som lager en skygge. Skyggen er en refleksjon. Så om det er et liv som dette, viser det seg å være en skygge, da er det et ekte liv et sted som reflekterer det. Skjønner? Se på et tre, hvor vakkert et tre er. Og vet du hva det er? Det er det negative på skyggen av Livets Tre i Himmelen.

9 Nå, vet du, da Gud kom til jorden, da Han svedde over jorden i begynnelsen, og kanskje det første som kom opp var et—et rumpetroll, som forskerne prøver å si. Den neste tingen kan ha vært noe. . . . Jeg tror på sann kristen evolusjon, men jeg tror ikke at alt sammen kom fra en enkelt celle. Jeg tror det bare. . . . Gud skapte et rumpetroll, og så skapte Han en fisk, og så skapte Han noe annet. Og bare. . . . Jeg tror på utvikling, ikke av den samme cellen, men en annen skapning hele tiden.

10 Og til slutt fortsatte Han videre og kom til den høyeste form, og etter en stund reflekterte det Den Ene som skapte, det er Gud. Nå, for å bevise at det er riktig, da Gud ble gjort kjød var det Jesus Kristus, mannen. Skjønner? Faktisk, ikke en Engel, mannen. Så det viser at det reflekterte Ham.

11 Og, åh, denne gamle Bibelen er full av disse dyrebare gullkornene. Jeg bare. . . . Jeg liker å bare se utover (gjør ikke du?) og bare gå inn der og riste alt støvet av Det, og se på Det og se hva Det er. Hvordan juvelene, dere folk her i Arizona vet at de store juvelene kommer fra jordens støv. Det er der de kommer fra. Og selve Guds juveler blir også hentet fra støvet. Og Han. . . . Vi er så glade for at Han gir oss det privilegiet å gå inn i Hans mektige rensingsanlegg, og at alt slagg blir fjernet.

12 Vet du hvordan det ble gjort? Selvfølgelig, dere folk fra Arizona vet hvordan de. . . . før de hadde smelteverket, hvordan de pleide å behandle gull. Vi ble fortalt at de tok gullet og slo det. De gamle indianerne pleide å gjøre det, slå det. Og bare snu det rundt, og slå det og slå det, til de fikk alt avfallet slått av det. Og hvordan de visste at alt av det var ute (alt svovelkis og ting som er i det, alt det), da de visste hvordan, den som slo så sitt speilbilde i det, han kunne se seg selv. Da visste han at det ble rent, da det reflekterte hans eget bilde.

13 Og du vet jeg tror at Gud ønsker å forme Sin Menighet på den måten, bare fjerne alt av verden inntil refleksjonen av Jesus

Kristus lever i hver og en av oss, og vi reflekterer Hans Liv. Da er vi klare for Hans . . . Han reflekterer Seg Selv gjennom oss på den tiden, når vi får . . . legger av oss alt som tynger, og synden som så lett holder fast ved oss, for at vi kan løpe med tålmodighet i det løpet som ligger foran oss, ser hen til Eksempelet, vår tros Opphavsmann og Fullender, Jesus Kristus! Vi er så glad for Det!

14 Nå, vanligvis sier jeg hver kveld . . . Jeg sa til broder Carl Williams, jeg sa: “Broder Carl, de menneskene vil ikke høre meg igjen, opp og ned gjennom disse dalene, holder dem opptil to eller tre timer om kvelden.”

Han sa: “Vel, vel, kom igjen.”

15 Så jeg setter pris på deres tålmodighet ved—ved å invitere meg tilbake igjen. Og hver kveld nå . . .

16 Jeg snakket med min kone for en stund siden, nede . . . Hun er i Tucson nå, og jeg sa: “Hvordan er været?”

17 Hun sa: “Det er varmt.” Og hun sa: “Holder du deg til timeplanen?”

Jeg sa: “Helt nøyaktig, rundt ti eller elleve hver kveld.”

18 Jeg sa til henne: “Jeg skal få meg litt hvile når jeg reiser ut til Arizona denne gangen, til dette lille møtet. Jeg vil dra til de menighetene, disse brødrene. Jeg kommer ikke til å straffe disse menneskene, jeg kommer bare til å gå inn der, og jeg kommer til å la dem synge og bli jublende. Jeg kommer til å begrense meg selv, skrive notatene mine ned til omtrent femten, tjue minutter og si ‘Amen’ og gå hjem.”

Hun sa: “Holder du deg til timeplanen?”

19 Jeg sa: “Ja, kjære, jeg gjør det; den vanlige timeplanen, opp til tre timer.” Veldig flotte mennesker; veldig tålmodige.

20 Vel, la oss bøye våre hoder bare et øyeblikk nå som vi tilnærmer oss Ham. Vel, jeg er sikker på at i en flott forsamling som dette med troende mennesker, og spesielt . . . Jeg ser to bærer ligger her, menneskene som er syke og trengende, jeg vet de har spesielle begjær. Det er uten tvil mange andre som har disse begjærene. Om det er det, bare løft opp hendene og la det bli kjent ved at dere løfter hånden. Og nå i bønn, vil jeg gå dit og be for disse menneskene på disse bårene, mens—mens vi er her, så vi er sikre på å få gjort det. Hvis noe skjer . . . De har fått nok tro til å bli brakt inn her og jeg vil at dere alle skal be med meg.

21 Vår Himmelske Far, vi legger bort alle andre tanker nå, renser våre sinn, og vi kommer inn i Ditt Nærvær for renselse av vår sjel. Og vi holder foran oss Blodet til Herren Jesus. Vi bekjenner at vi er ikke verdig noen velsignelse som Du har gitt oss, men fordi Han døde for at vi kunne få disse velsignelsene og ble der fortalt at vi kan komme frimodig framfor Tronen, fordi vi har tilgang på disse velsignelsene gjennom vår Herre Jesu’ nåde, som kom

til jorden, Immanuel, og tok syndereens plass. Han ble oss, åh, slik at vi kunne bli *Ham*.

²² Hvilken utveksling, Herre! Et syndefult, helvetesbundet liv som vi hadde, og å vite at Han kom og tok det livet på Seg Selv og rensset våre synder ved det utgytte Blod av Hans Eget Liv. Det er mer enn våre hjerter engang kunne tenke, Herre. Og så, i tillegg til alt det, åpnet Han en vei for å ta bort vår misgjerning og å helbrede oss ved Sine sår. Vi er så takknemlige for at Han lovet at Han ville holde oss friske når vi tjener Ham.

²³ Og nå i kveld, Far, er det mange begjær som har blitt . . . med sine hender løftet opp. Vi vet at Du vil se til hver og en av dem, vet hva som ligger bak hånden, i hjertet.

²⁴ Og jeg ber, Herre, at Du vil huske på Ordet i kveld når vi leser Det og mediterer på Det som en liten undervisning, som en søndagsskole, så vi kan gå ut herfra i kveld og—og ha dette i våre hjerter, at vi føler vi vil være nærmere Deg når vi går ut, enn vi var da vi kom inn. Det er derfor vi er her, for at dette kan bringe en vekkelse rundt om i landet, uten å vite akkurat når det vil starte, men ser fram til det med forventning, Herre. Vi setter inn enhver menneskelig anstrengelse som vi vet om, som kan bringe en vekkelse som bringer menn og kvinner, gutter og jenter, til en frelsende kunnskap om Kristus.

²⁵ Vi ønsker å takke Deg for denne menigheten, for dets fine pastor og hans familie, og for alle diakonene, tillitsmenn, og for alt det den representerer. Vi takker Deg for de som er så galante og står med. Og, Herre, vi bare ber at Guds velsignelser hviler på dem. Velsign enhver anstrengelse. Må dette bli en stasjon, Herre, hvor hele dalen her kan komme inn og finne hvile. Gi det, Far. Må pastorens bønner for de syke bli besvart. Må hans bønner for frelse bli besvart, for alt som hører med—i Budskapet. Må Dine velsignelser være over ham. Og må ikke menigheten mangle noen åndelige gaver, må det bli et sted, en eksemplets menighet for hele samfunnet. Gi det, Herre.

²⁶ Nå, Far, de som ligger på bårene her i kveld, som ikke kan sitte opp og nyte møtet, de har ikke dette privilegiet. Og i kveld ble de båret inn her på en eller annen måte. O Gud, ha nåde! Jeg tenker: “Hva om det var min kone eller min bror, eller noen som var en slektning, som jeg kjenner virkelig godt?” Det er noens, og jeg ber, Far, at Guds nåde, med Hans kraft, vil nå ned i Guddommelig utfrielse for dem i kveld og fri dem fra disse bårene. Må de ikke være på disse bårene lenger enn dette møtet i kveld. Må bårene bli lagt igjen, når de reiser. Må kraften, som oppreiste Jesus fra de døde, levendegjøre deres kroppar til ny helse og styrke igjen. Gi det, vår Far. Nå, vi vet at Du lovet å gjøre det.

27 Derfor er det skrevet i Skriften: “Disse tegn skal følge dem som tror. Om de legger sine hender på de syke, skal de bli helbredet.”

28 Nå, Far, så det ikke skal mangle noen innen deres rekkevidde, mens andre kan nå hverandre, vil jeg gå ned i påminnelse av dette budet. Og, Gud, jeg kommer til å forvente å få et brev fra dem, at det skjedde, for jeg går i Jesu Kristi Navn.

29 [Broder Branham går ned og ber for de på bårer mens forsamlingen synger *Bare Tro* fire ganger, så kommer han tilbake og synger—Red.] . . . ? . . .

Herre, jeg tror, O Herre, jeg tror,
Alle ting er mulig, Herre, jeg tror;
Herre, jeg tror, Herre, jeg tror,
Alle ting er mulig, Herre, jeg tror.

Det var så at begge damene hadde svulster, kreft i den ene.

30 Og jeg kan bare raskt gi dette lille vitnesbyrdet, selv om jeg må korte ned på noe av talen min. Like før jeg reiste hjemmefra, det siste tilfellet jeg hadde før jeg dro, det var et enestående tilfelle, det var en dame og hennes navn er Dyer; det var hennes, nå har jeg glemst hennes navn. Det var doktor Dyer, utenfor Louisville. En James, doktor James Dyer, en spesialist på svulster og slikt i Louisville.

31 Datteren hans spilte piano i menigheten The Open Door, der doktor Cauble er pastor. Bare en (åh) kjempestor, gammel, jødisk synagoge. Og mannen selv hørte til i Church of Christ, den denominelle Church of Christ, og ble omvendt til troen på evangeliet av det fulle Evangelium, en virkelig fin mann. Og hun spilte i mitt møte da jeg hadde det i Louisville, i Memorial Auditorium. Og hun ble forundret over å se hva som skjedde og prøvde å snakke med sin far om det.

32 Han sa: “Det er bare psykologi. De menneskene er like syke som de alltid har vært.” Og, så—så han ville ikke tro Det.

33 Til slutt vendte hun seg bort fra menigheten, giftet seg med en gutt fra baptist-seminariet, og han kom til slutt bort fra sin tro. Han var opplært til å bli en forkynner, og slik som baptistene gjør det. Og så de . . . Til slutt kom han bort, ville ikke forkynne. Og de flyttet over til hans familie i Rockford, Illinois.

34 Til slutt begynte hun, Jean, å få noen kvinneproblemer. Hun dro til sin far for å bli undersøkt, kom tilbake til Louisville for undersøkelsen. Og da de gjorde det, fant de det som blir kalt “sjokoladesvulst”, det er i de kvinnelige kjertlene. Ved å fjerne den, hennes far, gjorde ved en stor operasjon, må han ha etterlatt noe av—svulsten i henne. Og til slutt . . . Og de ga henne noen grundige strålebehandlinger og—og terapi.

35 Og så da de . . . da hun kom hjem, fortsatte hun å ha problemer.

³⁶ Omtrent ett år senere sendte de henne tilbake for en ny undersøkelse, og de hadde en fullstendig hysterektomi. Og da de gjorde det, faren, med doktor Humes, som er en av de ledende legene i Sør, opererte, og det var gått for langt, kreften hadde allerede angrepet tykktarmen. Så de lot henne være der da for en tid. Så prøvde han strålebehandling igjen, og de så at det ikke hjalp noe, så de bare tok henne tilbake til sykehuset for å . . . De kunne ikke gi henne noen avføringsmiddel for å få tarmen hennes til å bevege seg, så de prøvde å rense den med klyster. Og det ble slik at vannet ikke kunne komme lenger inn i tarmen.

³⁷ Så den gang var ektemannen hennes på en måte en av mine kritikere. Og så til slutt en dag kom han ned der og tok opp boken og begynte å lese den. (Og sønnen min her og broder Sothmann, han er en av tillitsmennene, er her inne et sted.) Og han bare kom og sto på trappen utenfor kirken, vel, for et par dager eller så, inntil . . . Jeg—jeg var borte på et møte. Da jeg kom tilbake, dro jeg—jeg over for å se henne. Og han sa til meg, sa: “Nå, hun vet ikke at hun har kreft.” Sa: “Bare gå og snakk med henne og be med henne.”

³⁸ Og så da jeg dro for å se henne, sa hun: “Broder Branham”, hun sa: “mannen min ønsker akseptere Guddommelig helbredelse”, sa, “for jeg kunne ikke få han til å se på en av bøkene, nå leser han for meg side etter side i en av bøkene hver dag.”

³⁹ Og jeg sa: “Jeg skjønnte det, Jean.” Og jeg sa: “Nå, Jean, la oss snakke sammen og se hva Herren vil si.” Ingen i rommet, sykepleieren gikk ut. Og så snakket vi en liten stund, og etter en stund kom det en visjon. Jeg . . . Hun er omtrent førti år gammel, ikke grå enda, men hun var mye eldre og grå. Jeg sa: “Jean, nå, du har vært i møtene.”

“Ja, broder Branham.”

⁴⁰ Jeg sa: “De har holdt det fra deg, og bedt meg om ikke å si det, men du har kreft.” Og jeg sa: “Din far og . . . Eller mannen din sa: ‘Ikke si noe om det.’ Men du har kreft, Jean. Men nå vil jeg fortelle deg det, for du har vært i møtene. En visjon har aldri feilet. Nå skal jeg fortelle deg, Jean, det er SÅ SIER HERREN! Skjønner?” Skjønner?

⁴¹ Nå, en må være virkelig sikker på dette, skjønner, at . . . at det er Herren. Ingen antagelse; en ser det. Skjønner?

Og da sa jeg: “Du kommer til å leve. De er . . . Han . . .”

⁴² Hun sa: “Broder Branham, jeg har hatt mistanke om det hele tiden.” Og hun sa: “Jeg har vokst opp i et hjem der min far er doktor,” sa: “Jeg—jeg—jeg mistenkte det.” Sa: “Jeg tenkte hele tiden på det, at det var akkurat slik.” Vi ba.

⁴³ Neste dag, den andre dagen etter det ville de ta henne opp til en kolostomi. Det vil si, du vet, klippe tarmen og sette en pose på

siden og så må pasienten bare . . . til de dør, kreften dreper dem til slutt, tarmen tømmes ut i en pose. Og akkurat da de hadde henne ferdig, og allerede forberedt og klar for operasjonsbordet, følte hun seg veldig merkelig. Og de . . . hun ringte sykepleieren for å komme og hjelpe henne til gå på toalettet. Og, da hun gjorde det, fungerte kroppen hennes helt normalt. Og hennes—hennes ektemann kunne nesten ikke tro det. Og den andre dagen . . . De tok henne ikke opp. På den andre dagen, på vanlig måte, igjen fungerte kroppen hennes helt normalt, rett etter frokost. Så hun . . .

44 Doktoren hennes ringte. Mellom gråt og tårer sa han: “Jeg kan bare ikke forstå det, vi kan ikke engang finne et spor av det i det hele tatt. Det er borte.”

45 Nå, nå, mine dyrebare søstre, jeg har ingen grunn til å stå her som en Kristi tjener og si noe uriktig, for jeg ville blitt dømt på den dagen, og bli kastet ut som en hykler.

46 Nå, med Guds Ord åpent, jeg ba ikke på noen annen måte for Jean og enn hva jeg gjør for dere, ser dere. Vi bare avsluttet vår bønn og visste at vi hadde bedt troens bønn. Det avgjør det rett der. Guds Ord sier det, ser dere: “Troens bønn skal frelse den syke.”

47 Nå, den samme Gud som helbredet datteren til doktor Dyers, som er Jean . . . jeg vet ikke hva navnet hennes er nå. Men den mannen har virkelig tatt imot hele Evangeliet. Den siste talen i kirken satt han rett der og mottok alt, tok nattverd med oss og alt sammen, en baptiststudent som kom til Herren for dåpen i Den Hellige Ånd. Nå, det viser bare at Gud forblir Gud.

48 Og doktoren, faren hennes, en herlig mann, men han hadde bare aldri sett noe slikt skje.

49 Vel, Gud har en tid for alt. Og fra å tro, er dere begge troende. Så noen ganger skjer disse tingene til det gode. Du vet, Bibelen sier: “De tjener til det gode.”

50 Nå, husk Job, alle prøvelsene hans? Nå, det var ikke det at Gud irettesatte Job, men det var Gud som godkjente Sin tjener. Så det tjente til det gode alt sammen, ser dere. Og så ble Jobs bok skrevet for alle generasjonene, som et vitnesbyrd. Nå, Gud gjorde det til det gode.

51 Bare husk, jeg har bedt med hele mitt hjerte, troens bønn. Tror det, og der vil det skje, det vil være tilfelle, bare—bare se etter resultatene.

52 Nå, for å gå rett inn i budskapet, (mange står), et kort budskap for kvelden.

53 Og—og bare husk nå, der på—på Ramada, det vil være noen veldig fine talere på dette Ramada stevnet denne gangen, de Business Men, så dere . . . nede på Ramada. Så vær sikker på at

du prøver å delta på dette møtet. På kvelden på banketten vil broder Oral Roberts være der.

⁵⁴ Og, nå, jeg er på en måte en liten del av Tucson, jeg vil holde fast på Tucson. Vi har også en der nede, neste mandag kveld, så om du skulle være i området der, vel, kom ned dit også. Og du må kanskje . . . holde ut en liten stund med meg, for jeg skal tale der. Så kom ned om du kan neste tirsdag . . . neste mandag kveld på Ramada Motel, Ramada Inn i Tucson. Og selvfølgelig, vet vi alle sammen at Phoenix er bare forstaden til Tucson. Alle sammen vet det, skjønner dere, så—så kom ned og se hvordan fjellfolket lever.

⁵⁵ La oss nå slå opp i våre Bibler i Sakarias 14, det 6. og 7. kapittel, jeg ønsker å lese for en . . . for å ta fra dette et lite utdrag av teksten som jeg ønsker å ta.

På den dagen skal det skje: Det skal ikke være noe lys. Himmellysene skal forsvinne.

Det skal være en eneste dag, som er kjent av HERREN – det skal verken være dag eller natt – men ved kveldstid skal det skje at det blir lys.

⁵⁶ Nå ønsker jeg å ta fra dette, *Kveldstidens Budbærer*, som et utd- . . . som en tekst: *Kveldstidens Budbærer*. Selvfølgelig, vi kan ha budbærere gjennom hele tiden, og det har vært budbærere gjennom hele denne tiden som Han har talt om, men det kommer et Kveldsbudskap. Og i kveld vil vi se på det og på en bestemt måte som på søndagsskolen, snakke om det en stund.

⁵⁷ Nå, vi vet alle sammen hva Sakarias snakket om her, fordi han sa: “Det vil komme en dag som vil bli kjent av Herren, verken dag eller natt; men ved kveldstid skal det bli Lys.” Nå, om vi visste at det ikke var verken dag eller natt, ville det på en måte måtte være en—en—en dyster dag, en slags tåkete dag.

⁵⁸ Og vi vet alle sammen at sivilisasjonen har reist fra øst til vest. Den eldste sivilisasjonen vi har er Kina. Og sivilisasjonen reiste fra øst til vest, fordi den har fulgt solen, og nå har vi kommet helt til Vestkysten. Om vi går noe lenger, er vi tilbake i øst igjen, skjønner. Så vi er ved veis ende.

⁵⁹ Vi tror, som Menigheten, at Evangeliet nesten er helt fullført. Vi tror at de store budbærerne gjennom tidene har i disse siste dager, i de siste hundre årene, kjempet for disse store ting; rettferdiggjørelse ved tro, Luther; helliggjørelse, gjennom Wesley; Den Hellige Ånds dåp, ved pinsen. Vi tror at disse elementene skaper det komplette legemet, slik som det naturlige og det åndelige.

⁶⁰ Når en baby blir født normalt, hva er det første? Det første som brytes er vann; den neste er blod; og det neste, det er livet.

⁶¹ Første Johannes 5,7 står det: “Det er tre som vitner i Himmelen, Faderen, Ordet og Den Hellige Ånd: og disse tre er

en.” De er En; man kan ikke ha Faderen uten å ha Sønnen, man kan ikke ha Sønnen uten å ha Den Hellige Ånd. Ser dere, de er En. “Men det er tre som vitner på jorden, vannet, blodet og Ånden og disse tre er ett.” De er ikke en, men de *enes* i en. Skjønner?

⁶² Nå, du kan være rettferdiggjort uten å være helliggjort; du kan være helliggjort uten å ha Den Hellige Ånd. Skjønner? Den Hellige Ånd er det iboende Nærværet av Kristi kraft i Ånden. Nå, vi ser at det naturlige representerer det åndelige, så Menigheten er i sin fulle modenhet nå: rettferdiggjørelse, helliggjørelse, dåp i Den Hellige Ånd. Hos oss har vi har nettopp gått gjennom De Syv Menighetstidene, hvor dette kommer fantastisk frem.

⁶³ Og, forresten, har noen lyttet til lydbåndene om menighetstidene? Den forrige gangen jeg hadde disse tidsaldrene tegnet opp der på tavlen, og vår Himmelske Far vet at dette er sant, da jeg fullførte det så godt jeg kunne under inspirasjonen som Gud ga meg, den Herrens Engel som dere ser på bildet (mange har sett det bildet, har dere ikke, det Lyset?), Det kom rett ned i rommet foran omkring tre hundre eller fire hundre mennesker, gikk rett over til siden av veggen (som et Lys som det) og tegnet de tidsaldrene av Seg Selv. Vi sto alle sammen der og så på Det. Så Det tegne den første menighetstiden, den andre, tredje og fjerde, femte, sjette og syvende.

⁶⁴ Nå, det er mennesker som sitter her som er vitner til det. Rekk opp hånden din, om det er slik. Bibelen sa: “Ved to eller tre vitner.”

⁶⁵ Alle som satt der, ropte og alt mulig, jeg sa: “Der! Nå, dere har ønsket å se Det, alle kan se rett på Det.” Klokken elleve på morgenen, sto rett der på veggen og tegnet opp de menighetstidene, akkurat så mye Ånd, og deretter kom mørket, for å vise at Ånden ikke var synlig og gikk gjennom den mørke tidsalder og kom rett tilbake igjen akkurat slik jeg hadde tegnet det. Og vi fikk det, bilder av det og alt tegnet, henger på veggen. Og der var det helt nøyaktig. Det må ha vært at Herrens Ånd var fornøyd med at det var fullført, for Han kom tilbake og stadfestet at det var riktig.

⁶⁶ Og vi lever i Laodikea Menighetstid, den rike menighetstiden som tror de ikke har behov av noe og ikke vet at de er nakne, elendige, blinde og ikke vet det, ser dere. Vel, alle disse, forbilder.

⁶⁷ Nå, den samme solen som skinner på . . . stiger opp i øst, er den samme solen som går ned i vest. Nå, la oss bare stoppe for et øyeblikk for å legge en bakgrunn for dette budskapet. Vi vet at solen, det er s-o-l, solsystemet. Men Guds S-ø-n-n kom ned, i glansen av Gud og Guds Lys, i øst. Og nå har vi hatt to tusen år, i henhold til Herren. Han sa: “Det ville være en tid som ikke ville være verken dag eller natt, bare på en måte en dyster dag; men ved kveldstiden skal det bli Lys.”

⁶⁸ Nå, om du legger merke til dette, Den Hellige Ånd falt først på folk i øst. Da hadde vi en tid med kirkemedlemskap og småting å samle sammen og små saker å kjempe for. Men så ved kveldstiden på den vestlige halvkule skal det bli Lys. Og vi er i den tiden nå! Sivilisasjonen kom som en stor rift fra øst, plukket opp synd hele tiden hver gang den kom, og hun har truffet vestkysten som en lydmur, og hun har falt fra, og det mest korrupte stedet jeg vet om er på vestkysten. Hva enn du kan tenke på, de har det, synd, korrupsjon, skilsmisser, giftermål, Hollywood, selve helveteshullet! Det stemmer.

⁶⁹ Jeg har tro på Bibelens ekte hellighet. Og jeg tror ikke på denne korrupsjonen og råtne greiene, kalt Hollywood, som står som et eksempel foran vårt folk. Og jeg har alltid vært imot det. Og jeg tror at en mann som har Guds Ånd i seg ville være imot det, fordi Guds Ånd vil vitne for ham om at “det er galt”.

⁷⁰ Nå tror jeg det er en av . . . Vi pleide å reise over til Paris for å ta naken-modeller for å kle av våre kvinner, nå kommer Paris over hit for å ta våre. Skjøenner? Hollywood styrer verden. Og den nakne moten vi har i dag, går forbi Frankrike (bare tenk på det!), drukkenskap, voldelige, umoralske stedet, og allikevel slår Hollywood det alt sammen.

⁷¹ Og alle våre TV-er, alt hva de har på den er usensurert, bare skitne vitser og råtten korrupsjon, det sprer seg over alt. Og folket, djevelen . . . For noen år siden ville vi ikke sende barna våre til—til kinoene, vi tidlige pinsevenner, men nå har djevelen sneket en inn og satt det rett inn i våre hus. Ser dere? Så han bare brakte kinoene rett inn.

⁷² Vel, og det er—det er slik en—en forferdelig ting å—å tenke på at verden har kommet inn i denne korrupsjonen på grunn av alt avskummet, ser du, og har bare drevet inn på denne måten, samtidig med sivilisasjonen.

⁷³ Men hele tiden. . . En av disse dagene vil jeg tale, om Herren vil, om noen få dager, om *Nedtellingen*. Du vet, jeg—jeg vet at du har sendt den inn i en bane, og så vi—vi ser hva som skjedde. Gud har også vært i stand til å gjøre noe med Menigheten Sin, hele tiden, ser dere, mens disse tingene pågår. Og nå er vi i endetiden, takket være Herren!

⁷⁴ Hver tidsalder har hatt sitt budskap og budbærer. Gud har sørget for det. Hver . . . Til og med i menighetstidene finner vi ut at hver av dem hadde en budbærer, og hver av dem levde deres tidsalder; og en kom inn, og denne ene gikk ut; og en annen kom inn; og ned til den syvende menighetstid; hver stjerne, hver menighets engel, hver budbærer.

⁷⁵ Og vi finner ut at i den siste menighetstiden, over i Åpenbaringen 10, skal det være en trompetlyd, og det var syv røster som lød ved . . . De fikk ikke lov til å skrive. Men det ble forseglet på baksiden av Boken, de syv segl var på baksiden av

Boken. Etter at Boken er skrevet, da er Den forseglet på utsiden med syv segl. Vel, ingen vet hva de er. Men Det lød: "I de dager da den syvende engel skal bringe ut sitt Budskap", det er *jordisk* engel nå.

⁷⁶ Fordi *denne* Engelen kom ned fra Himmelen; og *denne* var på jorden; *engel* er "en budbærer", en budbærer til tiden.

⁷⁷ Og så legger vi merke til at Han satte Sin... hadde en regnbue over Sitt hode og løftet Sin hånd og sverget ved Ham som lever for evig og alltid at tid ikke skulle være mer, (da disse syv røstene lød, syv tordnene lot sine røster lyde). Og Han sa til dem, "Ikke skriv, men forsegl Det." Og vi finner ut at dette var på baksiden av Boken.

⁷⁸ "Men da den syvende engelen hadde fullført sitt Budskap, hans profeti for tiden, da ville Guds mysterium være fullendt", alle vet at Bibelen sier det. "Guds mysterium, hva Gud er, hvem Gud er, og alt om veien til dåpen og ting, det skulle alt sammen være avgjort på den tiden."

⁷⁹ Enhver budbærer har hatt sitt budskap, og budskapet og budbæreren for tiden. Og det er veldig bemerkelsesverdig at enhver budbærer... Vi fant til og med i menighetstidene (og i kveld vil vi gå tilbake i Det gamle testamentet og se at det er det samme) at Gud sender budbæreren til den tiden ved enden av tidsalderen; alltid ved enden, aldri ved begynnelsen. Ved enden!

⁸⁰ Nå, idet Luthers tidsalder avsluttes, kom Wesley inn. Og da Wesleys helliggjørelse gled over, kom pinsetiden inn. Skjønner? Budbæreren åpner alltid opp det nye budskapet ved enden av det gamle. Det har skjedd i enhver tidsalder. Vi vet at det er sannheten.

⁸¹ Gjennom Bibelen er dette gjentatt hver gang. Vi finner det i de hellige Skriftene, hele veien igjennom, at rett ved enden av den gamle tidsalderen og den nye som kommer inn, avsluttes den tidsalderen gradvis og går inn i en ny tidsalder, da sender Gud budbæreren.

⁸² Og som alltid—alltid, hver gang en budbærer kommer, er det alltid et kall tilbake til Ordet, det slår aldri feil. Husk, Dette er den fulle åpenbaringen av Jesus Kristus, ingenting kan legges til Det eller tas noe fra Det. Det er den fulle åpenbaringen av Jesus Kristus. Og den eneste måten vi noen gang kan være sikre: om noe oppstår iblant oss som er i motsetning til denne åpenbaringen, da er det feil. Skjønner? Det er "Tilbake til Ordet!" og alltid et kall tilbake.

⁸³ Og i et hvert tilfelle i Skriften, et hvert tilfelle, bruker Gud en profet til å kalle den tidsalderen tilbake, alltid. Gjør... Nei, ikke en gang har det feilet, Han sender alltid en—en profet! Og hvorfor gjør Han nå det? Det er fordi Bibelen sier, "Det er profeten som Guds Ord kommer til", åpenbarer av Ordet.

⁸⁴ Nå, jeg—jeg—jeg håper ikke jeg blir misforstått. Skjønner? Jeg mener ikke å bli misforstått, men jeg mener å være ærlig og trofast til kallet. Vi ønsker å være det.

⁸⁵ Gud bruker alltid en—en profet, en mann. Om du bruker en gruppe med menn, får du forskjellige ideer; ser dere, enhver mann, to menn. Han hadde aldri to hovedprofeter på jorden samtidig. Han tar en, så den andre kan ta hans plass for en annen dag, et annet budskap. Han har aldri to, Han har en om gangen.

⁸⁶ Og den uendelige Gud forandrer aldri Sitt program, Han må alltid stå ved det Han begynte med. Det er derfor vi kan ha tillit til det Han sier, Han kan ikke forandre Seg. Om Han frelste en mann på grunn av hans tro på Gud, må den neste mannen bli frelst på den samme måten.

⁸⁷ Da Gud skapte et sted hvor Han kunne ha felleskap med Sin skapning, prøvde Adam å lage en vei selv, og laget til fikenblader til seg selv og sin kone for å kle seg. Gud avviste det. Og Gud avgjorde hvilket program eller hvilket grunnlag Han ville møte mennesket for å ha felleskap med ham på, og det var det utgytte blod. Og Han forandret det aldri.

⁸⁸ Vel, som metodist til baptist kan vi håndhilse på hverandre. Men med bakgrunn som metodist og baptist har vi ingenting felles, jeg står for baptist, og du står for metodist eller omvendt. Men det er ett grunnlag hvor alle troende kan møtes, og det er under det utgytte Blod. Det er der vi kan møtes og legge til side alle disse tingene. Så vi kan ikke alle komme inn i en organisasjon, vi kan ikke gjøre det.

⁸⁹ Disse små organisasjonene, jeg tror Gud har vært i det, i sin helhet. Men folk...selvfølgelig er vi forskjellige. Ethvert menneske ser forskjellig, enhver person ser forskjellig, ikke to sinn er helt like. Ikke to mennesker er nøyaktig like, mener de; ikke to nesar, ikke to tommelavtrykk. Ser du, vi er laget forskjellig, av den grunn er det forskjellige grupper.

⁹⁰ Men Gud jobber alltid med et individ. Han frelser deg ikke fordi du er metodist. Han frelser deg ikke fordi du er Baptist. Han frelser deg ikke fordi du er pinsevenn. Han frelser deg fordi Han har handlet personlig med *deg!* Og du er frelst på det grunnlaget, at du har akseptert Det. Så derfor kunne Gud handle med deg. Han handler ikke med deg i henhold til Sin menighet, Han handler med deg som individ.

⁹¹ Så da Gud sendte Sine profeter, Sine budbærere av Testamentet, talte Han til én mann, og den mannen måtte bringe Budskapet. Andre gikk utfra ham, overalt, brakte det samme Budskapet. Men det måtte være et hovedkvarter. Gud har alltid hatt det. Jeg er takknemlig for at Han har det i kveld; det er Den Hellige Ånd, selvfølgelig, vi alle vet det. Vel, ikke en gruppe, men Den Hellige Ånd er Guds hovedkvarter. Det er Guds Budbærer til tiden.

92 Nå, for det er til profeten at Ordet alltid kommer. Om de er en sann Ordets profet, stadfester Gud Sitt Ord ved den profeten.

93 Det har vært mange falske profeter, vi har hatt dem gjennom alle tider. Vi går tilbake til Det gamle testamentet, ser dem stå frem og tale i Herrens Navn, og det var—var ikke riktig. Gud ville ikke ha noe med det å gjøre. Han stadfester aldri noe annet enn Sitt Eget Ord. Uansett ville Han ikke drevet Sin virksomhet på den måten. Skjønner?

94 Bare husk, Gud stadfester kun Sitt Ord! Og kun en sann profet er . . . Og den eneste måten du kan vite om han er sann eller ikke, er ved Ordet. Det er måten å bedømme han på.

95 Nå om du legger merke til, som i de dager da—da Mika, der sto det frem fire hundre hebraiske profeter foran Akab og Josjafat og sa: “SÅ SIER HERREN, ‘Gå opp og du skal lykkes.’” Fundamentalt hadde de rett. Så ble Mika kalt fram, den ene som de alle hatet. Vel, det så ut som at . . . Fire hundre (Jeg—jeg mener ikke Bileams profeter) hebraiske profeter sto frem i en akkord og sa: “Gå opp til Ramot i Gilead, Herren vil velsigne deg og du vil lykkes.” Og disse mennene var ikke hyklere, de var absolutt inspirerte! Men deres . . .

96 Så hvorfor skulle da denne lille fyren som—som het Mika, komme tilbake, som var sønn til Jimla, komme tilbake og profetere i motsetning til dem? Vel, det krever mot, det krever overbevisning. Skjønner? Men hvordan visste han at han hadde rett? Om du hadde stått der, hvordan ville du visst det? Den eneste måten du kan gjøre det på, er å ta hva mannen sier og sammenligne det med Ordet. Skjønner? Så Mika var nøyaktig på Ordet, fordi Elias, den store profeten som hadde Herrens Ord, hadde nettopp forbannet Akab og Jesabel og alle. Skjønner? Og hvordan kunne Gud vende seg om og velsigne det som forbannelsen var over? Ser dere, så det kunne bare ikke fungere.

97 Nå, vi finner ut at Gud stadfester Sitt Ord. Profetens ord, hvis han er en profet, da er det . . . taler han ifølge Ordet. Bibelen sier et sted, sier, “Om de ikke taler ifølge loven og profetene, er det ikke noe Lys i dem.” Kall da . . . Da kaller denne budbæreren ut De utkalte. Han står rett med Guds Ord, beviser at han har rett.

Merk deg, legg merke til dette, nå vil vi nevne noen få karakterer og hør etter.

98 Noah var Guds vitne for verden før syndeflodens ende. Nå, se hvor annerledes hans budskap var til hele verden før syndefloden. Vel, den mannen ble sett på som gal. Vel, hans . . . Men, allikevel hadde han nøyaktig Herrens Ord. Nå, Gud hadde sagt at Han “ikke kunne tolerere synd”, så Han . . . da folket begynte å synde, da kom Gud ned, og Noah forkynte endetidens budskap. Når skjedde dette? Rett før endetiden, sto denne budbæreren fram. Gud sendte ut denne profeten med endetidens budskap. Og han ble hånet, latterliggjort, gjort narr av, og kun

de gjenværende av hans egen familie ble frelst ved ham. Det stemmer. Ingen ville tro på ham. Men han hadde endetidens budskap. Nå, alle som ikke trodde ble fordømt, og de som trodde budskapet ble frelst. Gud ga dem Liv, og de ble frelst, og de som ikke trodde på Det var fortapt.

⁹⁹ Nå skildrer jeg noe. Legg merke til Gud, hvordan Han har gjort dette tre ganger.

¹⁰⁰ Og tre er Guds fullkomne nummer. Gud er fullkommen i tre, for eksempel, “Fader, Sønn og Hellig Ånd”, og “rettferdiggjørelse, helliggjørelse, dåp i Den Hellige Ånd.” Han er gjort fullkommen, for *tre* er Hans “perfeksjon”. *Fem* er “nådens” nummer. Syv er . . . “Tilbedelsens” nummer, *tolv*. *Førti* er “forfølgelsens” nummer. Og *femti* er “jubileum”, tilbedelse. “Pinse” betyr *femti*. Og Moses ble fristet i førti dager, Kristus ble fristet i førti dager, ser dere. Og alle disse forbildene. Nå, Gud er fullkommen i tre.

¹⁰¹ Det var tre ødeleggelse. En av dem da Noah gikk *inn* i arken; andre gangen da, kom Lot *ut* av—av Sodoma. Merk deg, Jesus refererte til dem: “Som det var i Noahs dager og i Lots dager, slik skal det bli ved Menneskesønnens komme.” Merk dette! En gikk *inn*, den andre kom *ut*, og den neste går *opp*. Mh-hmh. Ser dere? Mh-hmh. Går *inn*, kommer *ut*, går *opp*! Nå, det er Herrens vei. Se, Jesus refererte til de to profetene. “Som det var i Noahs dager”, ser du, “og som det var i Lots dager”, Abraham var profeten, “som det var, slik skal det bli ved Menneskesønnens komme.” Ser dere, refererte tilbake til dem.

¹⁰² Nå, Moses, en annen profet ved enden av den egyptiske tidsalder. Vi finner ut at da Gud skulle utfri Sitt folk, og egypterne hadde forfulgt dem så fryktelig og satt tilsynsmenn over dem, rettere sagt, herskere over dem. Og så da rett før deres ødeleggelse, Gud, sendte Han alltid en profet med Herrens Ord. Husk, profeten identifiserte nøyaktig hva Gud (hundrevis av år tidligere, fire hundre og noen år tidligere) hadde lovet Abraham, at hans ætt skulle oppholde seg i et fremmed land, men Han skulle bringe dem ut med en mektig hånd. Du vet, ved den brennende busken da Moses møtte Gud, og Han sa til ham, “Jeg har hørt Mitt folks sorger, Jeg har sett deres lidelser, og Jeg husker Min pakt.” Han husket Sitt Ord!

¹⁰³ Husk, Han husker fortsatt Sitt Ord! Skjønner? Han svikter ikke, Han må gjøre det samme hver gang. Grunnen til at jeg sier disse tingene, er at dere kan ha det i tankene og grunne. Til og med dere som har vært syke. La dere merke til at jeg sa, “vært” syke.

¹⁰⁴ Nå, merk dere nå at dere alle må huske dette: Gud kan ikke forandre Seg! Han er den uforanderlige Gud. Tidene forandrer seg, folk forandrer seg. Gud er uendelig, Han kan ikke forandre Seg! Hans . . . Han må forbli Den samme, i går, i dag, for evig,

Han må alltid forbli. Og om vi tror at Dette er Guds Ord, kan vi sette vår lit til alt hva Han har sagt. Skjønner?

¹⁰⁵ Nå, se nå på hvordan Hans budskap kommer, hvordan Han sender Sitt budskap. Han kan ikke forandre det, Han har alltid gjort det. Han må alltid forbli Den samme. Det er slik Han alltid vil gjøre det. Nå, husk, når gjør Han det? Like før ødeleggelsen, på slutten av tidsalderen. Det er da Han sender Sitt budskap for å kalle ut Sitt folk, (de forveksler dem alltid), og her er de.

¹⁰⁶ Nå, på Moses' tid ble de troende frelst, de vantro omkom.

¹⁰⁷ Den som trodde Moses' budskap fra Gud, vel, de ville ikke ha trodd det om ikke Moses hadde blitt stadfestet av Gud og beviste at Guds Ord var med ham. Det gjorde ham til en profet. Han gikk ut der, og han sa: "I morgen, omkring denne tiden, vil dere se *det-og-det* skje." Neste dag skjedde det. Det var alt. Enhver sann Guds profet som taler i Herrens Navn vil gjøre det. "Og det vil skje at *slik-og-slik* vil skje. Jeg vil gå til farao, men han vil bli forherdet, hans hjerte vil bli forherdet. Han vil si at han vil la oss gå, men han vil ikke gjøre det." Og, det skjedde slik. Skjønner? Hvorfor? Da fant folket ut at denne mannen var sendt fra Gud. Og så begynte de å innse at Gud velsignet ham, og de æret ham, og da de gjorde det, skjedde det store ting.

¹⁰⁸ Og folket som lo og gjorde narr og ikke ville akseptere hans budskap, omkom med resten av de vantro.

¹⁰⁹ Men de troende gikk ut og gikk inn i det lovede landet, de gikk under det salvede budskapet til budbæreren. Det var et budskap om utfrielse, at Gud lovet at Han skulle lede Sitt folk til et land som fløt av melk og honning. Og det skjedde, for Gud hadde allerede sagt det, og Moses kom og var stadfestet som budbærer for den tiden.

Vel, det gjør det ganske tydelig for oss.

¹¹⁰ Ja vel, så finner vi ut at Moses var riktig identifisert.

¹¹¹ Og så da tidsalderen forandret seg kom tiden for . . . mellom lov og nåde. Det måtte komme en tid da denne Messias, som var talt om, skulle komme. Vi finner ut at på den tiden hadde folket forvrengt loven, lagt det alt sammen under en stor gruppe av noe og hadde alle slags—slags menneskelige tradisjoner, de hadde tillagt det. Ved tidsalderens endring kom Jesus, en annen profet, Gud-profeten.

Nå sier du, "Han var ikke en profet."

¹¹² Bibelen sier Han var det. "Herren din Gud skal reise opp en Profet som meg." Han var Gud-profeten ved tidsalderens forandring mellom lov og nåde, som Han hadde talt om i alle disse årene. Etter Han hadde gitt loven til Moses, da ved forandringen av tidsalderen da Han sa det ville skje, da kom Han tilbake til nåden. Og Han sendte en profet som profeterte om tiden. Nå—nå, samlet Han de troende; de vantro omkom i Hans

dager. Alle som trodde på Ham ble frelst; alle som ikke trodde Hans budskap var fortapt.

¹¹³ Det er nøyaktig hva som skjedde på Noahs tid; det er hva som skjedde på Lots tid; det er hva som skjedde i de andre tidene, Moses' tid; det er hva som skjedde på Jesus Kristus' tid. Fordi de foraktet budskapet og omkom, og de som trodde budskapet var fortapt . . . eller ble frelst.

¹¹⁴ Nå, nå kommer menighetens tidshusholdning inn. Vi gjenlevde Noahs tid, tiden før syndefloden; vi gikk inn i lovens tidshusholdning; så i nådens tidshusholdning, menigheten. Og nå avsluttes menighetens tidshusholdning. Vi alle vet det.

¹¹⁵ Nå, om Gud gjorde *det-og-det* i den tidshusholdningen, i de andre to tidshusholdningene, må Han forbli det samme og gjøre det samme i denne tidshusholdningen, for Han sa Han ville gjøre det. Jeg vil bevise det om noen få minutter, ved Ordet, at Han sa Han ville gjøre det. Nå, Han kan ikke forandre Sitt program, Han er Gud. Legg merke til hva Han gjorde i de tidshusholdningene.

¹¹⁶ Nå har vi kommet til endetiden av menighetens tidshusholdning. Her er det jeg leste i kveld:

. . . det skal bli Lys ved kveldstiden.

¹¹⁷ Vi har lenge hatt en dyster tid, men det skal komme Lys. Den samme Sønnen som kom og forandret tidshusholdningen da, kommer igjen! Det kommer til å bli fra jorden til Herligheten. Vi vil gå inn i den. En gang gikk vi *inn*, neste gang gikk vi *ut*, og denne gangen vil vi gå *opp*! Skjønner? Bra: inn, ut, opp. Vi kommer til endetiden. Og vi nærmer oss ikke bare, vi har allerede ankommet. Vi er i endetiden!

¹¹⁸ Hva finner Gud i denne endetiden? Gud finner i denne endetiden nøyaktig det Han fant i andre endetider, vantro! Han har alltid funnet dette, Han, når Han kommer, finner Han—Han vantro. Han finner at det programmet Han la fram for folket . . .

¹¹⁹ Tilbake der i Noahs dager, om de hadde levd etter Hans forordninger, ofret offerene . . . De vendte seg bort fra det. Da Han kom, fant Han dette, den tingen fungerte ikke.

¹²⁰ Det samme som Han gjorde da Han kom til jorden, Han fant folket og fariseerne og så videre, som fulgte loven. Hva gjorde de? Ingen oppriktighet i det hele tatt, går bare videre og slengte det igjennom som vanlig, og "Bare så lenge de sluttet seg til menigheten, og det var alt de trengte." Og det er hva Han fant.

¹²¹ Og det er hva Han har funnet igjen! Han finner det samme, folk forandrer seg ikke. Så om Han sendte Sitt program, og folket ikke trodde på det da, og de omkom, trodde de det, levde de, (nå, angående disse to), må det være det samme i denne tiden. Det må være det samme. Ingen . . .

¹²² Det har alltid vært en kamp for budbæreren å separere det gamle fra det nye. Den kampen har alltid vært, for—for

budbæreren kommer inn for å separere gammelt fra nytt, selv om budskapet alltid må være etter Skriften, nå, for enhver har forutsagt den andres komme.

¹²³ Nå, la oss ta for eksempel, Jesus. Hvor vanskelig det var for Ham å komme inn og forandre budskapet fra lov til nåde. Enda Bibelen sa det ville komme på den måten: “Det vil komme en—en Messias, og det daglige offeret vil bli tatt bort.” Og vi vet at det var profetert av profetene. Hvilken stor ting det var for Ham å gjøre det. Men vi finner ut at Han gjorde det. Og den ene. . . Han gjorde det fordi Skriften sa, og de troende på den tiden (såkalte troende) ville absolutt ikke være enig med Ham.

¹²⁴ Se på de fariseerne, saddukeerne, de hadde sine egne tradisjoner og ingen skulle ta dem bort fra det. Det var hva de trodde på, moren deres trodde på det, faren deres trodde på det, og deres bestefar, bestemor trodde på det, og “Moses sa så!” Men den samme Moses som ga loven, var den samme Moses som sa at denne Mannen ville komme, og de klarte ikke å gjenkjenne dette fordi de hadde satt Guds sanne Ord i tradisjoner og hadde forlatt det grunnleggende prinsippet om det. Og det måtte bli på den måten.

¹²⁵ Legg merke til dette, enhver av dem forutsa at den andre ville komme. Enhver av budbærerne, etter budskapet, forutsa at det ville komme. Nå, men folk tar alltid budskapet for den dagen de har hatt, de organiserer det.

¹²⁶ La oss analysere det litt nærmere, la oss ta en titt på Luther. Da Luther forkynte rettferdiggjørelsen ved tro, var han den budbæreren, engelen for den menighetstiden, ja vel, i Sardes menighetstid. Merk dere, da han forkynte, satte han lutheranerne på plass. Så, begynte Luther å spre seg. Og da Wesley kom inn, Filadelfia menighetstiden, med budskapet om helliggjørelse, vel, det var vanskelig for Luther å forstå dette. De lutheranerne trodde det ikke.

¹²⁷ Og så da Wesley hadde etablert dem som Pilgrim Holiness og Free Methodist og så videre, på helliggjørelse, og så kom pinsebudsaket, vel, det var vanskelig for en metodist å tro det. Mh-hmh, selvfølgelig var det. Ser dere, det er en. . .

¹²⁸ Den ene taler om den andre, Bibelsk sett. Enok fortalte om den kommende ødeleggelsen ved sin bortrykkelse, Gud tok ham hjem; han var et vitne. Abraham fortalte dem om Moses. Og Moses fortalte om Messias. Se, de snakket hele tiden, den ene om den andre. Messias fortalte om denne tiden, fortalte om hva dette ville være!

Du sier: “Åh, broder Branham!”

¹²⁹ Åh, ja, Han gjorde det! La oss bare. . . Jeg har mange Skriftsteder skrevet ned her, og jeg vil bare referere til to eller tre av dem. La oss ta Matteus 24. La oss nå ta Matteus det 24. kapittel og lese hva Han fortalte ville skje, hvordan “Nasjoner

ville reise seg mot nasjoner.” Men, husk, så kommer Han ned der, og Han sier, “Som det var i Noahs dager, og som det var i Lots dager, slik skal det være ved Menneskesønnens komme.” Han forutsa det, Han forutsa at disse tingene ville skje!

¹³⁰ Han sa: “Nå, når alt dette skjedde, tiden er ennå ikke” og så videre. Men sa: “Lær en lignelse av fikentreet, når det er ungt og skyter nye grener, og alle de andre trærne, da vet du at sommeren er nær. På samme måte, når du ser at dette skjer, vit at tiden er nær, endog ved døren.” Nå, når du ser hva? Fikentreet setter knopper, og alle de andre trærne begynner å sette knopper, var det et tegn. Og Israel har alltid vært fikentreet.

¹³¹ Joel profeterte også om det, “Det gnageren har levnet, åt vrirleren og har fortært det. Men Gud lovet, ‘Jeg vil gjenopprette, sier Herren.’” Og Han vil gjøre det. Men før Han kan restaurere det tilbake til dets åndelige tilstand, må hedningemenigheten bli tatt ut. Han vil ikke ha to av dem samtidig. Nå, du kan ikke forvrengte Skriftstedene på den måten. Skjønner? Han hadde aldri to vitner samtidig, hovedvitner, og Han hadde aldri—Han hadde aldri... Han har ikke to Menigheter samtidig.

¹³² Legg merke til, om hedningemenigheten må tas bort først, på grunn av jødene, da på slutten av Daniels sytti uker. I tre og et halvt år profeterte Messias, og så måtte Han dø, Fyrsten, i midten av den syttiende uken. Og, deretter er det tre og en halv uke igjen. Og vi finner ut at de to profeter i Åpenbaringen (Han forandrer aldri Sin kledning), i Åpenbaringen 11, kommer ned og profeterer til jødene. Menigheten vil bli tatt bort på den tiden.

¹³³ Og vi ser Israel, for første gang på flere hundre år, nesten to tusen år, har blitt en nasjon; med sin egen hær, sin egen valuta. Israel er i hjemlandet; sin egen nasjon, sitt eget flagg, tilhører De forente nasjoner. Hun er en nasjon! Vel, det er et av største tegnene vi kan tenke på akkurat nå, Israel i hjemlandet sitt. Og Jesus sa: “Denne generasjonen som ser Israel tilbake i sitt hjemland skal ikke forgå før alt har blitt oppfylt.” Skjønner, Han talte om denne dagen.

¹³⁴ La meg bare gi et annet. I Andre Timoteus 3, talte Han om menigheten i endetiden, står: “De ville være egensindige, hovmodige, elsker nytelser høyere enn de elsker Gud.” Ta kirkeverdenen, “elsker nytelser høyere enn de elsker Gud”, blir hjemme og ser et tv-program i stedet for å delta i bønnemøtet på onsdag kveld.

Du sier: “Det er baptister.”

¹³⁵ Det er pinsevenner! Ja visst! Ja, sir. Åh! “Egensindige, hovmodige, elsker nytelser”, hold Ordet rett under nesen deres, de vil ikke se på Det. Mh-hmh. “Elsker nytelser mer enn de elsker Gud”; forteller kvinnene at de ikke skal klippe håret, de klipper det allikevel. Mh-hmh. “Elsker nytelser mer enn de elsker Gud,

uforsønlige, baktalende, ubeherskede og de avskyr dem som er gode. Har . . .”

Du sier: “Det er ateister.” Nei!

¹³⁶ “De har en form for gudsfrykt, men forneker dens Kraft,” Kraften som kan befri deg fra denne leiren, denne verdens system. “. . . dens Kraft; vend deg bort fra slike.” Ikke bry deg om hva alle andre sier, det handler om deg som et individ for Gud, du må svare. Det spiller ingen rolle hva denne kvinnen gjør eller den kvinnen gjør, eller hva denne mannen gjør eller den mannen gjør eller denne predikanten sier eller den predikanten sier; det handler om deg og Gud. “Har en form for”, ifølge tradisjonen, “men forneker dens Kraft; vend deg bort fra slike.” Lever vi i den dagen? Det gjør vi virkelig!

¹³⁷ Se igjen i den siste menighetstiden. Den Hellige Ånd, Jesus Selv: “Jeg, Jesus, sendte Min engel for å vitne om disse tingene.” Og Åpenbaringen det 3. kapittel taler om denne menighetstiden, Jesus gir et vitnesbyrd om hva som vil skje i de siste dager, Han sa: “Menigheten vil bli rik, Laodikea, lunken”, kan bare hoppe nok mens musikken spiller for å rope. Skjønner? Det stemmer. Men å være et vitnesbyrd og et liv som vil renses, er det langt fra det.

¹³⁸ Jeg kan ikke. . . Jeg ville ikke fornærme deg, for alt i verden, men jeg hadde en visjon for ikke lenge siden om å være i Guds Paradis. Jeg kan ikke noen annet enn å fortelle dere Sannheten. Gud, hjelp oss forkynnere med å være ærlige om disse tingene og fortelle Sannheten!

¹³⁹ Ser dere, “. . .? . . . kalde,” Bibelen sier de ville bli slik, så de vil bli slik. Om det traff perfekt med Luther, det traff perfekt med . . . i Filadelfia tidsalderen med Wesley, må det fortelle det og bli perfekt. . . Det har sagt det, og det vil bli nøyaktig på den måten i Laodikea.

¹⁴⁰ “Rik, trenger ingenting!” Vi kan investere milliarder av dollar i bygninger, vi kan sette alt som enhver—som enhver. . . verdslig fornøyelse, vi kan bygge de fineste kirker. Dette er greit, ingenting, det er helt i orden.

¹⁴¹ Men jeg prøver å si, da når Budskapet begynner å feie over dem, vil de ikke ha deg. “Du er gal! Du er en fanatiker! Du burde ha levd for femti år siden.” Skjønner? Åh, du kan kanskje tenke: “Jeg ville ikke hatt en slik en som pastor.” Det er din pastor, uansett! Jesabel ville aldri innrømme at—at Elias var hennes pastor, men det var han virkelig. Så sannelig var han det. Han var sendt som et eksempel, en budbærer til nasjonen Israel. Og i dag er den dyrebare Hellige Ånd og Guds Ord en Budbærer til menigheten, for å sette dem på plass og bringe dem tilbake til Ordet. Vi taler om Det, men du ser ingen gå framover, mh-hmh, ser dere, vi blander disse tingene så sammen.

¹⁴² Jeg hørte noen som i et vitnesbyrd si: “Løft Ham opp, hvordan løfter du Ham opp?” Og, åh, bare får små ismer! Noen

sa: “Våk og be’, dette betyr å holde ett øye åpent når du ber, se med det andre. ‘Våk og be.’” (Vel, *våk* betyr “se etter Herrens komme,” og be igjennom.) Ser dere, det bare snur det opp ned.

¹⁴³ Derfor, i det, hva gjør vi? Vi lager vår egen lille tradisjon (og så om . . .) enten det er konstruert av Gud eller ikke. Og vi går ut, før du vet ordet av det, har vi fått en liten gruppe som følger oss og trekker dem vekk fra menighetens hovedlegeme. Det stemmer. I stedet for å gå inn for å be og løse det og la legemet gå framover, gjør vi disse tingene enten det er satt opp eller ikke. Om du har Sannheten, så stå ved Sannheten. Det er helt riktig. Men la det være Bibelsannhet først! Legg merke til, ved . . . denne Laodikea tidsalderen.

¹⁴⁴ Og profetene, eller Den Hellige Ånd som taler gjennom Paulus, som var Messias. Det var ikke Paulus, det var Kristus! “Gud, i tidligere tider og på mange måter talte til fedrene gjennom profetene, i denne siste tiden ved Jesus Kristus”, Hebreerne 1, legg merke til, Den Hellige Ånd, Kristus, Evangeliet er sentrert på Kristus, Ordet er sentrert på Kristus. Og om Det er sentrert på Kristus, og blir stadf. . . vil Gud stadfeste Det som Sannheten.

¹⁴⁵ Det er grunnen til at dere pinsevenner mottar Den Hellige Ånd i troen på metod- . . . i møte med metodist helliggjørelsen, fordi dere var nøyaktig på Ordet.

¹⁴⁶ Derfor ble dere metodister helliggjort da lutheranerne ikke trodde på det, dere var på Ordet.

¹⁴⁷ Det er hvordan dere lutheranere ble frelst, rettfærdiggjort, fordi deres budbærer forkynte rettfærdiggjørelse og han protesterte mot Den katolske kirken som var den gjeldende blant dem alle. De trodde kun på kirken. Dere kom tilbake til Bibelen, og dere tok denne Bibelsannheten og holdt fast i den.

¹⁴⁸ Og så kom Wesley med en annen sannhet, og holdt fast i den; så kom pinsen med en annen sannhet og holdt fast i den; hvis dere da kan holde fast på det og se at det er rett, hvorfor ikke ta alt som er blitt bevist å være rett? Tro alt!

¹⁴⁹ Nå, når vi ser disse budbærene, vet vi det. Vi ser Kristus, den store Gud-profeten som forutsier disse tingene som vil skje i de siste dager. Hva gjør det? Introducerer innhøstingstiden. Det er å introdusere tiden når avlingen vil bli høstet, hva som vil skje i de siste dager. Ser dere det?

¹⁵⁰ Nå, disse tingene vil skje i de siste dager. Vi vet hva slags innhøstning vi ser etter. Vi ser etter en menighet som en gang hadde Lys, vendte seg bort fra Det, gikk til verdens glamour, helt polert (stemmer det?), gikk vekk, aksepterte alle slags medlemmer og mer og kaller det pinsevenner, døper alt mulig.

¹⁵¹ Vann frelser ikke et menneske. Det krever Jesu Kristi Blod. Det er ikke noe Liv i vann. Liv kommer i Blodcellen; vi trenger

helliggjørelse for å rense det livet, for å drepe syndens begjær; da kommer Den Hellige Ånd inn i det rene karet og setter det til side for arbeid, tjeneste. Alteret helliggjorde karet, men . . . dets oppfylling er det som setter det i tjeneste. Det ble satt til side *for* tjeneste, nå må det bli satt i tjeneste. Og Den Hellige Ånd setter menigheten i tjeneste. Jeg likte denne lille sangen:

De var samlet på den øvre sal,
Alle sammen ba i Hans Navn,
De ble døpt med Den Hellige Ånd,
Og kraft til tjeneste kom. Ja.

Og resten av den sier:

Hva Han gjorde for dem den dagen
Vil Han gjøre for deg på samme vis. Ja visst.

¹⁵² Innhøstingen; profetene; vi stoppet der på Kristus. La oss nå gå litt tilbake.

¹⁵³ Jesaja, profeten, hvordan han vitnet, profeterte om endetiden. Han sa: "Hele kroppen ville bli full av råtne sår, hvert bord ville være fullt av oppkast!" Vel, menn og kvinner i dag, de tar nattverd, lever med to eller tre koner, eller to eller tre ektemenn, (stemmer) alle slags . . . de røyker sigaretter og alle disse tingene; de går inn i kirken for å ta nattverd!

¹⁵⁴ Nå kunne jeg gått litt dypere enn dette, men jeg vil bare vente litt, kanskje det ikke er helt riktig da. Jeg føler meg tvunget til at jeg burde si dette. Men jeg . . . Du kan lese mellom linjene. Du vet hva Bibelen sier, hva de passende og upassende tingene er.

¹⁵⁵ Alle disse tingene vi ser som skjer da, og nasjonen . . . vitenskapen sier det er . . . for fire eller fem år siden, "Det er tre minutter til midnatt." Israel er i sitt hjemland. Menigheten er i Laodikea. Åh, du! Hva venter vi på? Hva skjer?

¹⁵⁶ Vi ser etter Kveldslyset. Åh, jeg lurte på om Det ville komme, om vi hadde gjenkjent Det? Eller ville Det gått over hodene våre slik det har tilbake i andre tidsaldre? De visste det ikke før det var for sent.

¹⁵⁷ Dere husker, disse religiøse menneskene var de som drepte profetene som var sendt til dem. Jesus sa det. Han sa: "Dere hyklere!" Sa: "Dere pryder gravstedene til profetene, og deres fedre la dem inn der og så laget gravstedene deres."

¹⁵⁸ Se på Den romersk katolske kirken, prydet gravstedet til sankt Patrick, prydet gravstedet til—til Joan of Arc. De drepte den kvinnen og brente henne som en heks, fordi hun var åndelig, fordi hun så visjoner. De brente henne på staken som en heks. To hundre år senere gravde de opp kroppene til prestene og kastet dem i elven for å gjøre bot, da de fikk vite at hun var Kristi tjener. Men på den tiden, anerkjente de ikke hvem hun var, og det med kirkens tilstedeværelse.

159 Og Det vil gå rett over hodene til folk, og de vil aldri gjenkjenne Det.

160 Jesus, de skjønnte ikke at Han var Guds Sønn før Han var død og begravet og gjenoppstått. Anklaget ikke Peter dem på Pinsedagen? “Dere menn med onde hender har tatt Livets Prins og drepte, slaktet Ham!”

161 Åh, det blinkende røde signalet om Hans komme er på! Amen! Vi er ved enden. Amen. Det blinkende røde signalet er overalt, overalt er det skrevet “Ikabod”. Tiden er over. Tiden har utløpt!

162 Vitenskapen har nådd sitt mål. Det stemmer. De har funnet opp noe nå så de kan sprengte i stykker hele jordkloden, alle er redde for den andre. De er ved endetiden.

163 Sivilisasjonen, det har nådd til det punkt hvor folk... pendelen svinger bakover. Folk oppfører seg ikke som siviliserte mennesker. Kan du forestille deg en mann som ønsker å være en hippie, med skjegget sitt hengende ned som *dette*, og knebuksene sine hengende nede på hoftene, slentrende nedover skolegården som dette (verdens intelligens som skal komme etter denne, om det er noe igjen av det), tar små fjorten år gamle jenter ut, ute på gata?

164 I dag, på motellet mitt, det lå en mor der ute med ikke mer klær på seg enn en filtpropp til en svartkrutthagle, og mannen hennes lå der ute på samme måten og i den kalde vinden. De tror at kroppen deres er så flott at de må vise den. Forstår du ikke at det er djevelen? Det er riktig. Tar av seg klærne, bare de galne gjør det. Legion gjorde det fordi han var gal. Merk dere dette! Og vi har det, men det kalles “stil”, det blir kalt “moderne”. Vi kaller det “djevelen”! Jeg har Bibelen som kan bevise at det er djevelen. Det er djevelbesettelse, demonbesettelse (ikke undertrykkelse). Besettelse, han har fått tak i deg! Det stemmer. Fortell dem om dette? De vil eksplodere. De vil ikke ha noe å gjøre med Dette! Nei, sir. De har sine egne ideer, for i det likhuset de går til irttesetter de dem aldri. Sex appell blir praktisert i skoler og kirker, og pastorer er redde for å irttesette det, veldig sjeldent noe.

165 Hørte en forkynner her om dagen som sa: “Da de fant opp dette blå stoffet for øynene og—og røde lepper, skapte de en vakrere verden.” En forkynner av Evangeliet, kunne komme med et utsagn som det på talerstolen, han trenger en opplevelse på Golgata. Det er helt riktig når Bibelen fordømmer det!

166 Og en pinsevenngruppe fortalte en søster at (kom til det stedet, gråtende) fordi hun hadde satt opp håret bak på hodet, med langt hår, sa: “Reservehullet ditt kan bli punktert.” Sa: “Du må klippe det håret av, for Bibelen sier at hun hadde. . . i Jesaja, 5. kapittel, hadde runde dekk slik som månen.” Nå, hvordan kan Bibelen si at “en kvinne gjør en uriktig handling”, hun er ikke

passende å leve med når hun klipper håret, hun beviser at hun vanærer sitt hode, og så langt hår. . . ? . . . Hvordan kan du få Bibelen til å si noe slikt som det? Vel, hva er i veien med våre pinsevenn-kvinner? Dere har sett for mye TV! Dere har sett for mye av verden, og du interesserer deg ikke nok i Guds Ord. Nå, Bibelen sa det. Det er hva Bibelen sa. Det er ikke meg, nå, det er Bibelen!

167 Åh, seksuell tiltrekning! En dame sa til meg for ikke lenge siden, jeg holdt fram om de som har på seg disse shortsene, hun sa: "Jeg—jeg bruker langbukser."

168 Jeg sa: "Det er verre." Du . . . Bibelen sa det. Han kan ikke forandre Seg.

169 Du sier: "Det er baptisten." Det er pinsevenner. Jeg snakker til *dere*. Det stemmer. Det er riktig.

170 Men hva er i veien? Hva er i veien? Noen senket barrierene et sted. En gammel forkynnervenn av meg pleide å si:

Vi senket barrierene, vi senket barrierene,
Vi gikk på kompromiss med synd;
Vi senket barrierene, sauene kom seg ut,
Men hvordan kom geitene inn?

171 Hva er i veien? Når du senker barrierene, Guds Ords barrierer! Husk, i begynnelsen var Guds program å befeste Sin Menighet ved Sitt Ord.

172 Og da Eva resonnererte og sa: "Vel, nå, det er ikke fornuftig, jeg kan leve like så godt," det avgjorde det.

173 Og det har alltid gjort det. Det er grunnen til at hun ble forbudt å være en forkynner. Ser dere, det bare senket barrierene. Det er hvor (menigheten) gressrøttene av det ble klekket ut, i pinsen, og det er gressrøttene. Det er ikke noe Skriftsted for det. Skjønner? Vel, hva gjør du da? Du får den samme samlingen som du fikk der tilbake i Eden. Legg merke til, nå, når vi kommer til Ordet, du sier om Det . . .

174 Ingen kan stå imot Det! Jeg utfordrer enhver til å si det. Talte over *Slangens sæd*, så mange ble opprørt over det. Jeg har spurt noen menn om å komme å motbevise meg på det. Jeg finner dem ikke.

175 I Chicago for ikke lenge siden, dere har fått lydbåndene, de trodde de hadde lurt meg inne i noe. De hadde hele Greater Ministerial Association i Chicago, broder hva var . . . og Tommy Hicks og broder Carlson var der. Og to netter før det vekket Herren meg opp om natten, sa: "Gå og stå ved det vinduet." Jeg dro dit, og det var storm. Han sa: "Nå, de har lagt opp en felle for deg." Han sa: "Ved denne frokosten, ikke vær redd. Bare gå, Jeg vil være med deg." Nå, dette er i Herrens Navn. Du kan spørre dem og finne det ut. Det er på lydbånd, fortalt på forhånd: Sa:

“Nå, ikke vær redd for å gå, men gå stødig,” sa: “Jeg vil være med deg.”

¹⁷⁶ Og dagen etter traff jeg broder Carlson, lederen for avdelingen der, og Tommy Hicks. Og han fortalte meg at jeg skulle møte dem, og vi skulle gå til et sted kalt “Town and Country” for frokost. Jeg satte meg ned der akkurat slik. Jeg sa: “Broder Hicks, du er en doktor i teologi, og vi skal møte en stor gruppe med forkynnere her, deres forening i Chicago, hvorfor går ikke du og forkynner for meg? Jeg har gjort mange ting for deg.” Jeg bare testet ham.

Han sa: “Åh, jeg kunne ikke gjort det, broder Branham.”

¹⁷⁷ Jeg sa: “Vel, hvorfor gjør du ikke det?” Jeg sa: “Jeg ville gjort hva som helst for deg, hvorfor gjør du ikke bare dette for meg?”

¹⁷⁸ Han sa: “Åh, jeg kan bare ikke gjøre det, broder Branham. De ville ikke godtatt det.”

Broder Carlson sa: “Nei, det ville de ikke.”

¹⁷⁹ Jeg sa: “Dere vet hvorfor.” Jeg sa: “La meg fortelle dere noe, det er fordi dere begge vet at de har gjort klar en spørsmålsfelle for meg.” Og jeg sa: “Dere har den.” Nå, dette er på lydbånd. Om du vil ha lydbåndet, kan du få det. Og dere kjenner alle disse mennene. Så jeg sa: “Kvelden før i går, så jeg en visjon at vi satt her denne morgenen, og Tommy ville avslå dette.” Jeg sa: “Se nå, dere er—dere har fått leie det rommet på hotellet.”

“Ja.”

“Leien er allerede betalt.”

“Ja”, broder Carlson.

¹⁸⁰ “Men dere vil ikke få beholde det. Det er SÅ SIER HERREN!”

“Hvorfor?”

¹⁸¹ “Dere kommer til å komme inn et annet sted. Det er et—det er et grønt rom; vi kommer inn i et brunt rom. Jeg kommer til å være i hjørnet; doktor Mead vil sitte til høyre for meg; og den gamle fargede forkynneren og hans kone vil sitte over her til venstre,” akkurat slik vil det bli. Og jeg sa: “Legg merke til nå, bare kom igjen. Dere har sett Gud helbrede de syke, se Ham i kamp en gang!” Jeg sa: “Han er fantastisk, strålende.” Jeg sa: “Bare legg merke til spørsmålene og se hvor stille det blir.”

Og da vi kom dit den morgenen . . .

¹⁸² Om du vil ha lydbåndet . . . Jim, du har det, har ikke du tatt det med? Rett her, rett her, dere kan få lydbåndet om dere ønsker det, av møtet.

¹⁸³ Jeg sa: “Hva har dere imot meg? Hva er i veien med dere folk?”

184 Boder Carlson sa: “Vel, broder Branham fortalte meg for to dager siden at vi ville ha . . .” Og de fikk ikke bygningen, de kansellerte det. De kunne ikke la dem få det fordi en musikergruppe hadde fått det, og de visste ikke at de hadde depositum på det, da måtte de avlyse for Business Men. Og dere har antagelig hørt budskapet om det også, broder Williams her, og her. Og—og—og han sa: “Broder Branham fortalte meg nøyaktig hvor hver person ville sitte og fortalte meg nøyaktig hva som ville skje.” Sa: “En ting”, sa: “Jeg . . . de fleste av oss er kanskje uenige med broder Branham angående hans Budskap, men” sa “vi må innrømme en ting, han er ikke redd for å fortelle om Det,” så—så sa da, “fryktløs om Det.” Sa: “Nå, vær så god, broder Branham.”

185 Jeg sa: “Nå, før vi starter vil jeg at noen menn, om noe som jeg har sagt, å ta den Bibelen og stå her ved siden av meg.” Og det var den stilleste gruppen du noen gang har hørt. Jeg sa: “Da, om dere ikke kan stå bak det, så la meg være i fred! Ja. Brødre, jeg er her for å stå skulder til skulder med dere, men vi må komme tilbake til de Bibelske fakta.”

186 Han sa: “Hvorfor lar du ikke—hvorfor lar du ikke de kvinnene være i fred? Åh, ja, du er en . . . folk tror du er en—en Guds seer.”

Jeg sa: “Jeg har aldri sagt det.”

187 Han sa: “Men folket tror det.” Sa: “Hvorfor lar du ikke, hvorfor lar du ikke de kvinnene være i fred?” Sa: “Og slutte og fortelle dem om hvordan de bør kle seg og klippe håret og ting de skal bruke. Hvorfor lar du dem ikke være i fred? Hvorfor lærer du dem ikke hvordan de kan motta gaver og—og gjøre noe til Herrens ære?”

188 Jeg sa: “Hvordan i all verden kan jeg lære dem algebra når de ikke en gang vil lære sin ABC?” Det stemmer. Du må komme tilbake til fundamentets begynnelse.

Gud, ha nåde med oss nå. Ja, sir.

189 Her er vi, endetiden! Det røde lyset er på, blinkende! Herrens komme er for hånden. Ja, sir. Lytt nå! Endetidens Budskap skulle møte tilstanden i endetiden. Hvor de har gått seg vill, burde Budskapet bringe det tilbake. Endetidens Budskap møter alltid tilstanden i endetiden. Gjennom hele Skriften. Det må gjøre det denne gangen, et tilbakekall til det originale Ordet. Åh, du! Slik andre budbærere gjorde i tiden, vil dette Budskapet måtte være det samme. Vi er lovet det! Gud lovet det i Sitt Ord! Malakias 4, sa det ville skje: “Og gjenopprette barnas Tro tilbake til fedrene.” Han lovet det, og vi lever i den tiden!

190 Åh, hver gang har det alltid vært en gruppe ledere som forvirrer folket. Det er ikke så mye folket, det er lederne som er forvirret. La oss nå . . .

Du sier: “Åh, broder Branham!”

¹⁹¹ Vel, nå, bare et øyeblikk nå, vi må ha dette etter Skriften. Om det ikke er Skriften, da er det ikke bra. Ved deres visdomsord, i deres uinspirerte lederskap, ord av verdslig visdom, de . . . Vel, det er noen av disse geniene som kan sette det sammen, men tror du ikke at satan er et geni i dette, også? Gjorde han, vel, nærmet han seg ikke Jesus Kristus og ga Ham en grunn, og til og med siterte Skriften for Ham? Han gjorde det! Han er et geni i dette. Men Jesus argumenterte aldri med ham, Han sa: “Det står også skrevet! Vik bak Meg, satan.” Ja, uinspirert lederskap.

¹⁹² Se på Kora i de dager da Gud sendte Moses med budskapet, og Kora og Datan tenkte, kom opp til Moses og sa: “Vel, bare et øyeblikk, du tar for mye på deg selv! Du tror du er den eneste steinen på stranden; anden i dammen, du er den eneste. Jeg vil du skal vite at det er andre mennesker som er hellige, også!” Moses sa ikke at de ikke var hellige. Men han hadde et oppdrag, han måtte bringe det ut. Og de organiserte en gruppe og gikk imot Moses.

¹⁹³ Og Gud sa til ham: “Gå ned og stå i døren.” De mennene hadde røkelseskaret i hånden sin, og dere vet hva det røkelseskaret gjorde. Gud åpnet opp jorden og slukte dem. Og de hadde ild fra alteret, i det. Med ilden i røkelseskaret, så fundamentalt som det var, feilet de i å gjenkjenne budskapet.

¹⁹⁴ Gud sa: “Jeg sender deg Moses, ned der for å gjøre dette. Du bringer dem over hit.”

¹⁹⁵ Se, de feilet i å gjenkjenne det. Moses var “for direkte” med dem. Som Elias var med profetskolen, “for direkte”, han sto med Ordet.

¹⁹⁶ Det er derfor dere pinsevenner måtte avskille dere fra resten av verden, rett med Ordet. Ikke gli tilbake inn i det samme som dere kom ut av nå, dere driver avsted! Ikke dra opp ankeret ditt bort fra Golgata. Hold deg til Guds Ord, for: “På denne klippen vil Jeg bygge Min Menighet”, stå med Det.

¹⁹⁷ Nå, Datan og de tenkte de var . . . det kunne være andre menn. Se, det er menneskelig intelligens som prøver å injisere egne ideer inn i Guds plan. Det er en god en. Menneskelig intelligens som prøver å injisere egne ideer inn i Guds Ord. Det vil ikke fungere! Det vil ikke fungere. Det har aldri fungert og det vil aldri virke.

¹⁹⁸ Se på Jesus da Han sto der, sa: “Hvem av dere kan fordømme Meg for synd? Hvem av dere kan bevise at Jeg ikke har gjort nøyaktig det Skriftene sa Jeg ville gjøre? Jeg hevder å være Messias. Og om Jeg ikke gjør Min Fars gjerninger, så ikke, ikke tro Meg. Men om Jeg gjør gjerningene, og du ikke kan tro Meg, tro gjerningene Jeg gjør, de vitner om Meg.” Akkurat. Og de kunne ikke tro det, de ønsket sine egne veier.

199 Kanskje de ikke mener å gjøre det og å ta feil. De mener ikke. . . Jeg tror ikke menn mener å gjøre det. Jeg finner fine mennesker ute i disse store, denominelle kirkene. Jeg finner fine menn. Men det er som advokaten sa på radio, som kom ned her: “Det rare er at hvordan ministere kan stå på talerstolen og se disse tider komme og ikke få fram den rettferdige harmen over verdens synder!” Og når en advokat må stå frem og si dette! “Og hvordan lekfolket kan bruke pengene sine i alle slags dyreparker og parker og ting, og ikke sponse misjonærprogrammene for å bringe Evangeliet ut i verden.”

200 Når sultne misjonærer, uten sko på føttene. . . Halleluja. Ingen denominasjon til å støtte dem fordi de står for Guds Ord. Ingen der til å støtte dem. Får du noe til å støtte dem over der, hva har de da fått? En masse dogmer. En ekte, sann misjonær, med tegn som følger dem, de er avhengig av en vaskedame som sparer noen få pennier til dem. Legg merke til, her er det.

201 De mener kanskje ikke å gjøre. . . Vel, men hva er i veien med dem? De er blinde. Jesus sa det. Husk, husk, Jesus sa det samme. Og det virker som om, i dag. . .

202 Hør nå, jeg håper jeg ikke er kritisk. Når du gjør en Sannhet, ikke—ikke føl at jeg kritiserer. Jeg prøver bare å. . . Jeg—jeg elsker. . . Og om du ikke. . . Jeg—jeg er nidkjær for Menigheten. Dette, de er sannsynligvis Assembly of God kirken, eller hva enn det er, eller—eller jeg—jeg vet ikke hva det er. Hva. . . Det gjør ingen forskjell for meg. Det er en Guds menighet. Det er hva det er, tror jeg, er en Guds menighet. Vel, nå, vi skulle være det alle sammen, ikke den denominelle Guds menighet, men vi må være kristne i hjertet. Guds menighet er innenfor veggene, ikke i navnet og så videre.

203 Nå, i dag er det for mye om dette, om at medlemskap er alt som teller for folket. Vel, se på baptistene når de har en vekkelse. Åh, de hadde en. De hadde et slagord i '44, “En million til i '44.” Billy Grahams budskaper gikk ut. Vel, absolutt, gjorde han en stor ting. Metodistene, baptistene, presbyterianerne, det har vært en flott ting, men hva har vi fått?

204 Jesus sa til fariseerne, “Dere blinde veiledere for blinde. Dere trekker over havet for å konvertere en søkende, og han blir mer enn to ganger så ille et helvetes barn enn da han begynte.” Og det er hva vi har fått i dag.

205 Billy Graham, da jeg var til stede på hans frokost i Louisville, Kentucky, stod han der oppe, som en streng evangelist, han sa: “Jeg går. . . Paulus sa. . . Her er et eksempel.” Sa: “Paulus kom inn i en by og fikk en omvendt, han kom tilbake et år senere og fra den ene hadde han tretti.” Sa: “Jeg går inn i byen og får tretti tusen omvendte og kommer tilbake om et år og finner ikke engang tretti.” Han sa: “Hva er i veien?” Og jeg beundret evangelistens tilnærming. Han pekte med fingeren sin

ut, omkring tre hundre menn satt der, han sa: “Det er dere, en lat gjeng med forkynnere.” Han sa: “Dere sitter på kontoret med beina på bordet, og ringer opp en mann på telefonen, og ber han om å komme ned og—og bli medlem i kirken deres. Dere burde gå og besøke ham.”

²⁰⁶ Jeg satt der, jeg tenkte, “(O Gud!) Du vet, evangelist Billy, du er en berømt mann. Jeg er en—jeg er en dumming. Men la meg spørre deg om noe.” Jeg skulle ønske jeg kunne snu meg rundt og si dette; men jeg—jeg—jeg beundrer broderen, jeg ser på han som en Guds tjener. Men jeg ville gjerne ha sagt dette, “Så, Billy, hva slags forkynner hadde Paulus til å følge opp denne ene?” Hva skjedde? Paulus lot ham ikke bare løfte opp sin hånd og ta et valg, han ledet ham til dåpen i Den Hellige Ånd, satte sjelen hans i brann, og han kunne ikke lenger være stille.

²⁰⁷ Her er hva som er i veien i dag, det er medlemskap. Ja. [Blankt spor på lydbåndet—Red.] . . .medlemmer, stort antall medlemskap, store Søndagsskoleklasser, de betaler belønninger til de som kan konvertere og bringe noen andre fra en annen menighet over, se hvem som har flest. Du vet, det er fariseisme! Og så er de stolte av det, “Vi slo dem forrige søndag.” Om du har kommet til det punktet hvor du må arrangere Guds menighet til et rotteres, så er det på tide å låse dørene og gå hjem.

²⁰⁸ Guds Menighet er et levende Guds produkt på jorden, som manifesterer Jesus Kristus. Jeg vet at Det ikke er populært, du kan ikke forvente det. Vi forventer å være rett.

²⁰⁹ Skryter stort om det. . . Men, visste du, de høye lydene påvirket ikke profeten Elias. Han hørte ilden og røyken passere forbi, og tordenen og lynet, og blodet og oljen og alt mulig, det plaget ham ikke. Du vet, Amerika ser alltid etter noe stort med en mye lyd i seg. Men Gud er “en stille liten Røst” som tiltrakk Seg profeten.

²¹⁰ Du vet, en vogn dro en gang ut på jordet, og det humpet, laget en masse støy da den dro ut på jordet. Og da den kom tilbake, kom den over de samme humpene og laget aldri noen støy, den var lastet med gode saker. Skjønner? Ja.

²¹¹ Men vi baserer vår erfaring på en hel del støy. Hvordan kan vi gjøre det, hvordan kan vi gjøre disse tingene på den måten? Åh, du! Og så holder vi oss til Hollywoods glamour, har kvinner på talerstolen, med så tetsittende klær og sexy utseende, dansende i ånden. Jeg vet ikke hva slags ånd det er!

²¹² Jeg mener ikke å være kritisk nå, jeg—jeg er—jeg er. . . jeg—jeg elsker dere. Om jeg ikke gjør det, vil Gud dømme meg om jeg har noe annet motiv enn det. Skjønner?

²¹³ Men du forstår dette, skjønner. Det er dit pinsevennene er på vei. “Vi fikk flere enn hva broderen på hjørnet fikk.” Åh! “Vi har flere enn Assemblies, fordi vi er Oneness, eller vi er Trinitarians, og vi er det. . .” åh, *dette, det eller det andre*, alle—

alle de forskjellige merkelappene de har, ser dere. Åh, broder, det betyr ikke *dette* for Gud. Han handler med individet. Stemmer.

²¹⁴ Legg merke til, voldsomme lyder, men det tiltrakk seg ikke profeten. Profeten brydde seg ikke om de voldsomme lydene. Men da han hørte den stille lille Røsten, visste han at det var Ordet, han dekket ansiktet sitt og gikk ut.

²¹⁵ Du vet, solen kan trekke mer vann på femten minutter, uten noe lyd i det hele tatt, mer enn noe. . . Og vi lager mer lyd for å dra opp en gallon med vann enn solen gjør ved en million tønner. Det stemmer. Vi ser alltid etter noe som er flott og en masse "hurra" med masse støy. Og når det kommer til det faktum å ta Ordet, da er det problemer. Skjønner? Kommer, og de sier, "Vel, velsignet være Gud, jeg skal si deg. . ."

²¹⁶ Jeg møtte en mann for ikke lenge siden. . . Jeg sier ikke dette for å være vanhellig, vær så snill og tilgi meg om jeg er en som prøver å gjøre det vanhellig. Jeg var på et teltmøte og forkynneren, en pinsevevforkynner presenterte sin kone som spilte piano. Og da han introduserte meg for sin kone, ærlig talt, jeg besvimte nesten. Kvinnen hadde virkelig kort hår, krøllete, og hun hadde digre, store øreringer og nok manikyr på leppene sine eller hva enn det stoffet er, malte fingerneglar. Så ut som hun var en. . . Det så forferdelig ut; digre, store lange klør som det. Og sexy utseende; bitte, liten, kort kjole på, hun kunne ikke engang dekke knærne da hun satte seg ned. Vel, jeg sto der en liten stund, og jeg sa: "Broder, vil jeg såre deg om jeg sier noe?"

²¹⁷ Han sa: "Vel, selvfølgelig ikke." Anstendig mann, og hun virket som en god kvinne.

Jeg sa: "Sier du at konen din er en hellig?"

Sa: "Ja."

²¹⁸ Jeg sa: "Unnskyld uttrykket, men hun ser ut som en som ikke er det for meg," sa jeg, du vet, "eller noe som det." Jeg sa. . .

²¹⁹ Han sa: "Hva mener du, broder Branham?" "Åh," han sa: "du er av den gamle skolen."

²²⁰ Jeg sa: "Jeg er av Skriftens skole. Det stemmer, Skriftens skole." Jeg tror ikke at en hellig vil gjøre de tingene, jeg kan bare ikke tro det når Bibelen fordømmer det så mye. Skjønner?

²²¹ Ja vel, det virker som hver gang, alt vi hører om er, "de hadde førti bekjennelser," "førtifire bekjennelser," "vi hadde tre hundre bekjennelser." Vel, det er bekjennelser. *Bekjennelser* er "steiner". Det stemmer, fordi Peter på hans bekjennelse ble kalt "stein, liten stein". Peter, hans bekjennelse. Nå, steiner er helt fint, men hva godt eller hvilken verdi har en stein for en bygning, om det ikke er en ekte murer med et skarpt Ordets redskap til å kutte dem og gjøre dem til Guds sønner? Skjønner? Hva godt gjør en bekjennelse?

222 Det er grunnen til når du vender tilbake, at du ikke kan finne tretti personer ut av tretti tusen. Du bare ruller steinene ut av støvet og ruller dem der ute, men de er fortsatt ikke egnet for tempelet. De må bli tilpasset, stemme overens med Guds Ord, plassert inn der, samlet sammen, bygget på fundamentet til apostlenes lære, Hjørnesteinen, Jesus Kristus. Og Han sa: "Den som tror på Meg, skal også gjøre de gjerningene Jeg gjør." Det er riktig.

223 Hvordan kan vi være Menigheten når vi forakter hverandre? Han sa: "Av dette skal alle forstå at dere er Mine disipler, om dere har kjærlighet til hverandre." Når vi konverterer og separerer, og for denominelle forskjeller . . . Jeg klandrer ikke folket, jeg skylder på denominasjonen. Det er riktig. Det er ikke folket i det hele tatt. Skjønner? Åh, det er så ille, men jeg . . .

224 Du må ha dette skarpe verktøyet, Guds Ord, for å forme dem inn til Sønner av Bygningen. Åh, du! Min bønn er, "Gud, skynd Deg med Malakias 4. Gi oss Budskapet for den siste tiden. Gi oss noen, send noe for å redde denne pinsemenigheten."

225 Hva slags budbærer ville Gud sende til oss for disse siste dager? Jeg vil fortelle deg, min broder, søster, som din broder og medtjener som ser etter den tiden skal komme. Han vil være den samme slags budbærer som kom til de andre tidene. Nøyaktig det samme! Han vil bringe menigheten tilbake til Ordet. Gud, la oss legge et fundament for det er her. Før han kommer, la oss legge ned et fundament og være steiner, kuttet, klare til å stå skulder til skulder med ham når Gud sender ham, for Han lovet at Han ville gjøre det.

226 Nå, jeg vet, jeg følte det kom en reaksjon. Og, husk, med denne lille gaven kan jeg skjelne ånder, ser dere. Nå, du mislikte det da jeg sa Malakias 4. Men la meg si deg noe du sa: "Jesus sa: 'Om du kan ta imot det, dette er den Elias som det ble talt om.'"

227 Men om du ser hva Han sa i—i—i Matteus det 11. kapittel og 6. vers: "Om du kan ta imot det, for det er ham dette er talt om og sa: 'Jeg sender Min budbærer foran Mitt åsyn.'" Det var Malakias 3, ikke Malakias 4.

228 For i Malakias 4 sa Han: "For se dagen kommer, jorden ville brenne og folket ville gå ut på den; ville brenne som en stubbe." Det stemmer. Han talte da om budbæreren foran Sitt åsyn, det var en Elias. Det er . . .

229 Jeg tror ikke på alt dette som sprer seg i dag om Elias kappe og alle disse tingene. Jeg . . . Alle disse bedragerne må komme, selvfølgelig, for å forstyrre den ekte tingen når den kommer. Men, la meg fortelle deg, det vil komme frem en budbærer ved enden av denne pinsetidsalderen og avslutte dette. Det vil være én mann. Ikke en gruppe, ikke en denominasjon; men én mann. Det har alltid vært slik, og Gud kan ikke forandre Sitt program, Han er Den Evige Gud.

230 Husk, om denne budbæreren (Johannes) var budbæreren i Malakias 4, da var Skriften feil, for Den sier Den ville . . . “Verden ville bli brent som en stubbe, og de rettferdige ville gå ut på asken av de onde.” Så les Det, og se om det ikke stemmer. Skjønner? Men Jesus sa aldri det, Han refererte til Malakias 3: “Jeg vil sende Min budbærer foran Mitt åsyn, for å berede veien for Meg.” Det stemmer nøyaktig.

231 Nå, men husk, denne andre skulle gjenopprette barnas tro tilbake til fedrenes, gjenopprette barnas tro tilbake til fedrenes Tro, den opprinnelige Bibelen.

232 Det er nøyaktig hva Moses gjorde. Det er nøyaktig hva Jesus gjorde. Det er nøyaktig hva alle budbærerne gjorde ned gjennom Bibelen, ved enden av den tidshusholdningen, gjenopprette budskapet tilbake. Folk, gjennom organisasjoner og slike ting i de dager ble helt forvirret og så videre.

233 De har gjort det samme i dag! Så vi ser etter en budbærer. (Gud, send ham!) Tror du vi vil motta ham? Nei, sir! Han vil være “en underlig skrue og fanatiker”, ja visst, men Gud vil bevise ham. Den ekte troende, de forutbestemte til Evig Liv, Jesus sa: “Alle som Faderen har gitt Meg vil komme, og ingen kan komme uten at Min Fader drar ham. Og alle som Faderen har” (fortid) “gitt Meg, de vil komme.” Det er riktig, de var . . .

234 Jeg tror ikke på denne baptistlæren om—om Evig sikkerhet. Jeg tror det på en måte, men jeg tror du er sikker så lenge du er i Menigheten. Men går du ut av det . . . fra under Jesu Kristi Blod, er du ikke trygg. Jeg er trygg for regnet så lenge jeg er her inne.

235 Og når du er døpt inn i Den Hellige Ånd og sier at du har Den Hellige Ånd og så fornekte Guds Ord? Sier at du tror og har mottatt Den Hellige Ånd og så fornekte at Ordet er sant? Så hvordan kan det være Den Hellige Ånd når Han var Den som skrev Bibelen? Den Hellige Ånd fornekte Sitt Eget Ord, sier: “Jeg—Jeg tok feil, du har rett?” Nei, det er ikke Gud. Nei, sir.

236 Skarpt Sverd! (Herre, send oss et mektig Budskap.) Det er hva vi ser etter. Da, selvfølgelig, når han kommer for å fikse på de steinene og for å hugge dem ut til bygningen, hva vil skje? Mange av dem vil ikke bestå Ordtesten. De vil elske sin organisasjon mer enn de elsker Guds Ord, selv om det Ordet blir stadfestet av den mannen. Han vil være en profet som vil komme i Herrens Navn, og han vil være den som kommer til jorden. Jeg tror det.

Åh, sier alle: “Det vil være en gruppe mennesker.”

237 Jeg vil at noen skal vise meg i Bibelen hvor det vil være en gruppe mennesker; Gud ville bryte Sitt eget Ord, Han kan ikke gjøre det. Nei, sir. Han lovet dette. Det vil være én mann. Og så vil det være andre med ham, selvfølgelig, tusenvis, hele Menighetens troende vil være med ham overalt.

238 Som det var på Noahs dager, vil det ikke bli så mange av dem som blir frelst, fordi Jesus sa: “Som det var på Noahs dager.” Vet du det? “Som det var på Lots dager”, (tell dem) “slik skal det være”.

239 “Himmel og jord skal forgå, men Mitt Ord skal ikke.” Forstår du hva jeg mener? Åh, broder, det er best vi får en oversikt, det kan være mye senere enn vi tror. Kan være at vi våkner opp en dag og innser at vi har gått glipp av noe. Vær forsiktig! Følg med, be, undersøk, søk, ikke la Det gå deg forbi. Og, husk, når Guds Ord blir forkynt, er Gud forpliktet til det Ordet og vil stadfeste Det.

240 Vet du hva Han sa der, hva skjedde i Lots dager? Han sa: “Som det var på Lots dager.” Hva skjedde der rett før ilden falt? Hva vil skje igjen rett før ilden faller, hva slags budskap vil Menigheten få? Ikke Sodoma nå, den utvalgte Menigheten. Bare husk de tre: det er sodomittene; og det var Lot og hans gruppe, den formelle menigheten; det var Abraham, den Utvalgte. Alle tre mottok et budskap, ja, gjennom forskjellige budbærere. Legg merke til hva slags som kom til den utvalgte Menigheten, hva Han gjorde for Abraham. Jesus sa: “Slik skal det være når Menneskesønnens kommer.” Vel, vi kan ikke fornekte det, det er nøyaktig hva Jesus sa. Så, derfor vil det selvsagt bli på den måten.

241 Nå, mange... da Jesus kom og brakte testen og sa: “Dere gransker Skriftene, for dere mener at dere har Evig Liv i dem, nettopp de vitner om Meg”, kunne de klare testen? Nei. Og alle vet, alle klippebekjennelser som ikke kan bestå Ordtesten blir kastet i en haug. Den er ødelagt, vannet lekker, den vil ikke klare testen. Åh, du, blir så sendt til skraphaugen! Gud har alltid lagt vekt på karakter, ikke antall.

242 Jeg avslutter. Jeg er lei meg for at jeg har holdt dere så lenge, jeg mente ikke å gjøre dette. La meg bare et—et øyeblikk, to, komme med denne siste bemerkningen, så vil jeg avslutte om bare et øyeblikk. Jeg håper jeg—jeg har sagt noe som vil hjelpe deg, ser dere, for å få deg til å studere. Skjønner?

243 Gud har alltid lagt vekt på karakter, ikke medlemmer. Og i dag gjør vi det motsatte. Vi legger vekt på medlemmer, bra klær, gode betalere, istedenfor karakter. Mh-hmh.

244 Elieser svettet det ut, til han fant karakter. Det stemmer. Hvem fant han? Og han stolte på Gud. Karakter for hvem? Karakter for Isak, bruden, som er et bilde på Menigheten. Dere vet det. Det var Abrahams naturlige ætt; dette er Abrahams kongelige Ætt. Vel, om Elieser, budbæreren som så etter bruden og prøvde å finne karakter, når denne mannen kommer, budbæreren for den siste tiden, som prøver å finne Kristi Brud, da vil han ikke se etter et denominelt medlemskap. Han vil se etter karakter som er villig.

245 Legg merke til! Først den gode karakteren, og så forberede henne til å møte Isak. Etter han hadde funnet karakteren, da få henne til å være stille lenge nok til å høre hans budskap om Isak.

246 Det er budbæreren for de siste dager, Kveldslyset, er å først finne den Menigheten (hvor vil de tro Budskapet?) og lete etter den. Kan du forstå hva jeg snakker om? Finne ut hvor den Menigheten er som i det hele tatt vil la deg komme inn, som ikke lukker døren foran ansiktet ditt. Og så når du gjør det, så har du funnet karakter. Om hun nå vil stå stille lenge nok til å fortelle henne hvordan denne Bruden må være kledd opp! Hun må være kledd. Stå stille! Om hun kunne få . . .

247 Se på Rebekka, som lyttet til hvert ord, hennes lille hjerte slo. Hun . . . Han—han fortalte henne. Vel, du må holde ut til slutten, “Hvor skal jeg gå?” inntil jeg finner den karakteren. Da, når jeg finner den karakteren, så vil jeg få henne til å stå stille lenge nok til å forberede henne til å gå og møte ham. Åh, du, for en slående ting! (Jeg skulle ønske vi hadde litt mer tid på den klokken.) Få henne klar; stå stille for å lytte til hans budskap om ham. Elieser snakket ikke om seg selv, men han snakket om han som hadde sendt ham. Og han hadde gavene som bevis fra han som sendte ham. Amen! Han ville kle henne med disse tingene. Du vet hvordan han kledde henne opp.

248 Om jeg bare kunne få henne til å vaske ansiktet sitt! Skjønner? Du vet, jeg—jeg bare følte at jeg ble sjekket på dette, så det er best jeg er stille. Uansett, har jeg sagt nok, dere vet hva jeg snakker om. Ja vel, lytt nå, bare stå stille.

249 Legg merke til, endetidens budbærer, hans jobb vil være å få de hellige klare, Bruden klar for Brudgommen. Det vil være hans Budskap. Vil dere lære ABC-er nå, så dere kan lære algebra senere? Når disse andre seglene på baksiden er åpnet, de vil kun bli åpenbart til dem. Det stemmer. Lær ABC først. Hva er ABC? “Always Believe Christ”, (ikke din læresetning), Kristus. Skjønner? Tro det Han sier, ikke hva noen andre sier.

250 Om det er i motsetning til, om en mann forteller deg: “Det er i orden at dere klipper håret deres, kvinner”, vet du at han lyver. Bibelen sier det er galt. Om han sier “Du kan være diakon og samtidig ha fire eller fem koner”, lyver han. Det er i motsetning til Bibelen. Skjønner? Alle disse andre tingene vi snakker om, sjekk det med Ordet, og se om det er rett med Ordet.

251 Bringe menigheten tilbake til Ordet. Nå, hva skal denne budbæreren i Malakias 4 gjøre? Gjenopprette den opprinnelige Troen, Oppstandelsestroen. Altså, de så Jesus etter at Han hadde oppstått fra de døde, de så Han virke iblant dem.

252 De var menn med få ord. De gikk ut og forkynte Ordet. Åh, de forkynte lenge, Paulus forkynte hele natten en gang. Skjønner? En mann falt ut av bygningen, han døde. Han la kroppen sin over

ham, brakte ham tilbake til livet igjen, ser dere. Skjønner? Se, han fortsatte å forkynne.

²⁵³ Nå, legg merke til, de var annerledes menn enn Ph., L.L., Q.U.S.T., og hva enn du kaller det i dag. Hva? Skiller budbæreren og . . . rettere sagt, Budskapet gjennom budbæreren vil skille de troende fra de vantro. Noen av dem vil rette seg etter Det, og andre vil ikke. Noen av lutheranerne . . . Noen av katolikkene rettet seg etter Luther, andre gjorde det ikke. Noen av lutheranerne rettet seg etter metodistene, andre gjorde det ikke. Noen rettet seg etter pinsevevnene, og andre vil ikke. Noen vil rette seg etter Kveldslyset, andre vil ikke.

²⁵⁴ Hvordan skal du vite om det er Kveldslyset eller ikke? Undersøk det med Ordet (ikke bare *ett* Ord, *hele* Ordet satt sammen), se om det er rett eller ikke. Åh, hva er det i? Så om dette budskapet bærer fram stadfestelsen av at Gud utfører det Han sa Han ville gjøre, og det er rett med Ordet, da er Ordet stadfestet, som i andre tider og andre profetier gjorde.

²⁵⁵ Legg merke til når Budskapet . . . når . . . Legg merke til når Budskapet blir forkastet av folket, og budbæreren ser ut til å være helt beseiret. Han kan ikke få en annen dør, kan ikke ha et sted.

²⁵⁶ Slik det var med vår Herre. Husk, da Han var . . . Åh, da Han helbredet de syke, denne unge profeten, "Åh, du! Han er en flott Person!" "Hei, Rabbi, hvordan står det til?" Men en dag satte Han Seg ned og begynte å fortelle dem Sannheten. Han fant velvilje hos menigheten, folket. Tusenvis fulgte Ham. Han hadde sytti forkynnere rundt Seg i tillegg til de tolv. Men en dag forvandlet Han brødet til . . . eller forvandlet . . . mangfoldiggjorde brødet, for å bevise at Han var Gud, for kun Gud kunne få brød til å komme ned fra Himmelen. Ja. Skjønner? Han mangfoldiggjorde brødet. Og rett etter dette . . . Han hadde gått på vannet, utført mirakler og utførte de tingene Han hadde gjort for å bevise at det var Han.

²⁵⁷ Og så, da Han hadde gjort det, satte Han Seg ned og talte strengt til folket. Folket gikk bort. Og de sytti sa: "Mh! Hvem kan høre Dette? Det er en hard tale. Du river ned det som vi virkelig trodde var noe annet. Vel, hvem er Du som kan fortelle oss disse tingene?" Og de gikk bort.

²⁵⁸ Da vendte Jesus Seg til Sin lille gruppe, som det var i Noahs dager, som det var i Sodomias dager, sa: "Vil dere også gå?"

²⁵⁹ Da sa Peter disse fantastiske ordene, "Herre, hvor skal vi gå?" (Gud, hjelp oss.)

²⁶⁰ Legg merke til når Budskapet blir avvist og budbæreren ser ut til å være beseiret, det er da Gud kommer på scenen, Budskapet hans er fullført.

261 Noah, (avslutter nå), Noah forkynte i døren til arken i ett hundre og tjue år, da, til slutt, de lo hånlige av ham, Noah gikk inn i arken og tenkte at . . . det ville bli bra. Gud lukket døren. Og folk sto rundt der for å se hva som ville skje. Syv dager satt han der og holdt ut, og på den syvende dagen kom regnet. Mh-hmh.

262 Moses, hvilken stilling var han i? Oppfylte sin plikt, ledet folket. Rødehavet var i veien for ham. Han var ved sin veis ende. Det var da Gud kom med vinden fra øst og delte havet, ved veis ende.

263 Det var Daniel som sto fast på sitt budskap, "Jeg vil ikke tilskitne meg med denne kongens verden." Sto trofast med Gud, var helt nede ved veis ende, det virket som hans tid hadde kommet til en slutt, de kastet ham inn i løvehulen. Gud kom på scenen.

264 Og en morgen, der borte i Babylon . . . Amen! Jeg kan se opp mot Himmelen, jeg kan se en—en Trone, Engler som står rundt. Ser ned her i Babylon, jeg kan se en—en flammende ildovn. Jeg kan se tre gutter som står der og sier, "Vår Gud er i stand til å utfri oss." Skjønner? "Men vi bøyer oss ikke for ditt avgudsbilde, for det er imot Ordet." Skjønner? "Vi står her."

265 "Ja vel", sa kongen, "gå opp trappene, dere vil bli brent." Stor muskulær mann presset dem med spydet, her gikk de opp, trinn for trinn, ble varmere og varmere.

266 Jeg kan se en Engel stå der, en ved siden av Tronen, grep et sverd og dro det ut og sa: "Far, se der nede, hva som skjer! La meg dra ned, jeg er Gabriel, jeg vil forandre det hele."

267 "Sett sverdet ditt tilbake i sliren, Gabriel. Jeg har sett det."

268 Her kommer en annen opp, sa: "Far, jeg er Wormwood, jeg er den som ødelegger med vann. I tiden før vannflommen, syndet mennesket og behandlet Ditt folk dårlig, og jeg—jeg forvandlet hele verden til en klode av vann. Denne morgenen vil jeg vaske Babylon fra kartet. La meg gå."

269 "Jeg vet du kunne det, Wormwood, du er en trofast Engel. Skjønner? Men Jeg kan ikke la deg gå, dette er Min jobb. Jeg vil gå, Selv."

"Her, ser dere dem?"

270 "Jeg våker over dem hele natten. Jeg har hørt bønnemøtet deres. Jeg har sett hvordan de står for Mitt Ord. Jeg vil være der i tide." Åh, du! Jeg kan se Han reise Seg opp og Hans kongelige klær falle ned rundt Ham slik som dette og sier, "Kom her, østavind, nord, sør, vest. Gå ned under den tordenskyen der nede, Jeg vil ride på dere som en vogn denne morgenen. Jeg går ned til Babylon, Jeg skal forandre scenen." Åh, broder, Han var rett der i tide!

271 Hans øye er på spurven, og jeg vet Han våker over meg. Han våker fortsatt i kveld, våker over meg, Han våker over deg. Han

ser etter om vi vil stå eller ikke stå, hvilke avgjørelser vi vil ta, om vi forblir trofaste med Ordet eller gå bort fra Det. Det er senere enn du tror.

²⁷² Jakob, på sin vei hjem, inspirert til å reise hjem, måtte møte broren sin. Åh, men en kveld kjempet han med Gud. Han fryktet for å møte sin bror, men neste morgen var han en haltende prins, uten frykt. “Jeg trenger ikke Esau eller hans hær, ingen av dem”, Gud kom på scenen. Ser du, Han gjør det på en spesiell måte.

²⁷³ Jesus, forkastet, etter å ha blitt den stadfestede Guds Sønn, sa: “Om Jeg ikke gjør Min Faders gjerninger, så ikke tro Meg.” Han var Lyset for tiden (Han er fortsatt Lyset!) kom på scenen. Og folket, så lenge Han kunne. . . brød og fisk og loff, fulgte de Ham. Men da Han begynte å fortelle dem Sannheten om Ordet, separerte det dem, de hadde sine tradisjoner de holdt fast på. Det var i motsetning til det, likevel vet dere at Han var nøyaktig med Skriften. Men øynene, blindet av verden, kunne de ikke se Det; og de kan heller ikke det nå, eller i noen annen tidsalder, jeg mener som en helhet. Hva skjedde? Det virket som om Han hadde blitt beseiret.

²⁷⁴ Legg merke til, fra og med samme øyeblikk, forlot Hans popularitet Ham. Når? Da Han begynte å fortelle dem Ordet. Da Han kunne gå og ha—og ha helbredelsesmøter og kampanjer, ønsket alle å ha Ham, “O Rabbi, kom over hit!”, og “Rabbi, kom her!” Men da Hans lære begynte: “Åh, Din Lære forstyrrer vårt folk.” Åh, du godeste! “Åh, jeg kan ikke ha deg i kirken min lenger, Rabbi, fordi, vel, Du forvirrer vårt folk, læren Din er så i motsetning til det vi tror.” Dette har ikke forandret seg. Skjønner? Det har det ikke. Ja. “Kan ikke ha Deg, Rabbi!” Enda Han var stadfestet, bevist gjennom Skriften Hvem Han var, men de kunne ikke tro Det.

²⁷⁵ Til slutt kom Han fram til den siste tiden, da satan trodde: “Jeg har tatt Ham”, han korsfestet Ham på korset. Ned, ned, ned, ned, inntil de til slutt trodde de hadde Ham, la Ham i graven. Men det var da Gud kom på scenen. Han sto opp fra graven! Hvorfor?

²⁷⁶ Det samme sa Paulus, han sa: “Alle. . . Demas har forlatt meg. Alle har forlatt meg på grunn av Ordet.” Jeg tror ikke Demas gikk til nattklubber og slikt. Men Demas ville gå, Demas var en rik mann. Og han ville gå med den populære gruppen, og så gikk han over der hvor alle de andre gikk. Og da sa Paulus, “Alle har forlatt meg.” Hvorfor? På grunn av hans tjeneste, han var kommet til toppsteinen av den, kom ned til avslutningen.

²⁷⁷ Hans ønske var å bli en martyr fordi han hadde drept Stefanus, han var vitne til hans død og var med på det. Han ønsket å dø. Når. . . Agabos, den kjente profeten, sto ved ham og fortalte han at han ikke måtte komme opp til Jerusalem, han sa: “Jeg vet jeg ikke burde gå. Men jeg er ikke bare villig til å gå, til

å gå i lenker og bånd, til Jerusalem, men jeg er klar til å gå og dø for Herren Jesus.” Hva var det? Han forseglet sin tjeneste.

278 O den levende Guds Menighet, vi kunne snakke hele natten. Hvordan skal vi forsegle vårt Budskap? Hvordan skal vi gjøre det? Gud, hjelp oss til å ta dette Ordet, stå modig. La meg dø for Ordet; leve etter Ordet, dø for Ordet. Spre Lyset, for det skal bli Lys i kveldstiden. Vi er i den tiden, venner. La oss tro Det, mens vi bøyer våre hoder.

279 Først og fremst unnskylder jeg meg for å holde dere hele denne tiden, nesten to timer, en time og fortifem minutter, tror jeg, nøyaktig. Jeg håper ikke at noe har gjort vondt. Vi skal ikke fornærme. Det, om det er i vår—om det er i vårt hjerte og sjel, da står vi feil, selv, om vi forkynnere bare sier disse tingene, her er mine brødre, disse mennene, fylt med Den Hellig Ånd. Skjønner?

280 Da jeg ble frelst, og jeg fortalte min baptistpastor at jeg hadde fått Den Hellige Ånd og alle disse tingene, disse... og Herrens Engel fortalte meg hva jeg skulle gjøre, sa han: “Du må ha hatt et mareritt, Billy.”

Jeg sa: “Doktor Davis, jeg så en Engel.”

281 Han sa: “Åh, tull!” Sa: “Det er—det er av djevelen.” Skjønner? Åh, du, hvordan det såret meg! Han sa: “Du skal forkynne for konger og monarker?”

Jeg sa: “Det var hva Han sa.”

Han sa: “Med en syvårig utdanning?”

Jeg sa: “Det var det Han sa.”

282 Han sa: “Hvem tror du vil høre? Gå ut å forkynne Guddommelig helbredelse i en tid som denne, og all den gode medisinske forskningen og lignende ting?”

Jeg sa: “Jeg kan ikke gjøre noe med hvor mange Goliater som står der.”

Han sa: “Hvem tror du vil høre på deg?”

283 Jeg sa: “Om Gud sender meg, vil det være noen som vil høre på meg.”

284 Jeg visste ikke om dere folk da. Og da jeg kom til dere, var det akkurat som hånd i hanske, jeg passet rett inn med dere. Jeg elsker dere. Jeg elsker dere. Jeg elsker mine pastorbrødre. Tror dere en presbyterianer, metodist eller lutheraner, ville åpnet opp kirken sin, som denne broderen har gjort i kveld, for oss å sitte her og forkynne et slikt budskap? Nei, sir, ikke i det hele tatt. Disse er galante menn som tror Sannheten. Kom på linje med Ordet sammen med dem nå, ser dere, hold dere unna tingene i verden.

285 Søstre, la håret vokse. Ta på dere kjolene deres, pent og fint. Skam dere. Fjern den sminken fra ansiktet ditt. Skjønner? Du har flere Skriftsteder angående det å ha på seg sminke enn du

har om å klippe håret. Det stemmer. Ikke gjør det. Ikke gjør det. Bibelen sier det er en skamfull ting for en kvinne å gjøre det. Håret er hennes ære. Nå sier du, “Det er en liten ting.” Det er i orden, la oss få de små tingene ut av veien, og så kan vi snakke om de store tingene. La oss starte riktig.

²⁸⁶ Nå, brødre. Åh, du! La meg si en ting til mannen. Mister, min broder, om du vil la din kone gjøre en slik ting, er jeg skamfull over deg og så hevde å være en Åndsfylt mann. Skam deg, la din kone gå på gaten.

²⁸⁷ Og kjolen din så sexy og alt slik som det, og vet du at Bibelen sier, Jesus sa: “Enhver som ser på en dame for å begjære henne har begått hor med henne?”

²⁸⁸ Du sier, “Vent et øyeblikk nå, min broder, jeg er uskyldig.” Jeg tror også du er det, min søster, du er uskyldig i den naturlige handlingen. Men om du viser deg fram og en synder ser på deg, og du viste deg fram slik, hvem er skyldig? Du er det, for å vise deg fram. Da på Dommens dag, når den synderen svarer for utroskapen, hvem gjorde han det med i sitt hjerte? Deg! Hvorfor? Fordi du viste deg fram. Nå, det er bare Sannheten.

²⁸⁹ Vil du ikke, vil du ikke, søster, vær så snill, i Jesu Navn, må jeg spørre deg som din broder, å ta deg sammen?

²⁹⁰ Broder, skam deg for å lede ditt hjem slik som det, rett deg opp. Jeg—jeg har større håp for deg som en mann. Skjønner?

²⁹¹ Pastorer som tar inn slike personer, gjør dem diakoner og alt annet og jobber som det, med to eller tre koner som lever og slike ting, skammer du deg ikke, forkynner? Skammer du deg ikke over disse tingene? Og tar de medlemmene inn der når de lever i utroskap og røyker sigaretter og gjør alt, og nevner det ikke engang fra plattformen. Skam deg! Jeg—jeg—jeg ber for deg, broder.

²⁹² Gud velsigne dere. Takk for deres tålmodighet ovenfor meg. Nå, jeg lurur på . . .

²⁹³ Kveldslyset er kommet. Kveldslyset er her, kommet tilbake til Ordet.

²⁹⁴ Nå, med deres hoder bøyd, deres hjerter bøyd, spør deg selv dette spørsmålet: “Er jeg på linje med dette Ordet? Er jeg?”

²⁹⁵ Min bønn fra denne plattformen er, “O Gud, fjern alt fra meg som ikke er som Deg. O Gud, ta det fra meg.” Vi er her nede ved veis ende.

²⁹⁶ Ja vel, vil dere være så oppriktige å løfte deres hender og si, “Gud, fjern alt fra meg som ikke er som Deg. Form meg, Herre, dann meg og form meg?” Herren velsigne dere.

²⁹⁷ Om det er noen som ikke er rett, og er en synder og har blitt ledet inn her i kveld, og aldri har akseptert Kristus som Frelser, eller en frafallen eller noe og ønsker å komme tilbake, er du

invitert til å komme hit og stå ved alteret. Om du tror at Gud vil høre mine bønner for de syke, tror jeg at Han vil høre. Og du og jeg sammen når vi legger vår tro på Offeret, Jesus Kristus, Guds Sønn, og tilbyr bønn, tror jeg Gud vil høre. Du er invitert til å komme og stå for bønn.

²⁹⁸ Nå, vår Himmelske Far, vi gir Deg denne forsamlingen, disse oppstykkede ordene som har blitt langtrukket, Herre. Mange har til og med blitt trøtte og slitne og har dratt hjem, og kanskje noen følte seg litt dårlige, og Herre, jeg—jeg kan ikke si hvem som er i forsamlingen til enhver tid. Og, tross alt, Far, Det er Ditt Ord og Du kjenner mitt hjerte. Så . . . og jeg er . . . Ve meg om jeg ikke gjør det. Og jeg—jeg må gjøre det, Herre. Så jeg ber nå at de som forstår Ordet, vil forstå det klart, og jeg er sikker på de som Du har kalt til Liv vil det, at det ikke finnes noe i verden annet enn et hjerte fylt av Guds kjærlighet og Hans Menighet, og jeg ber innstendig om disse tingene.

²⁹⁹ Far, så og si alle hendene her inne gikk opp for en åndelig renselse, for å fjerne vekk alt overflødig som ikke hører hjemme der. Gud, hjelp oss alle. Jeg står rett med dem, Herre. Jeg er en av dem, jeg ser frem til det kommende store Tusenårsriket, når synd og skam blir for evig tilintetgjort. Og, Far, mens vi er i denne verden, vet vi at vi er underlagt disse tingene, vi er utsatt for feil, vi er utsatt for synd, vi går fortsatt, og allikevel ønsker vi ikke å gjøre det. Som Bibelen sa: “Mist ikke motet når dere blir irettesatt.” Men jeg ber, Far, at Ordets irettesettelse treffer meg like så hardt som det treffer de andre. Og jeg ber, Far, at de må forstå det på denne måten.

³⁰⁰ Jeg ber at Du må velsigne dem nå. Og må dette, som vi ba tidligere, Herre, vet og ser hva vi ber om, for vi ønsker ikke å be om noe galt, vi ønsker ikke å be om noe bare for å si en masse ord, fordi vi snakker til Deg.

³⁰¹ Jeg ber om at Du må velsigne denne broderen her, som åpnet døren så jeg kunne komme inn i kveld. Jeg ber om at Du må velsigne menigheten hans og alle medlemmene hans, Herre, bare . . . Må dette bli et fyrtårn, et sted hvor Guds gaver har framgang og alt fungerer godt.

³⁰² Velsign enhver forkynner som sitter her, deres menigheter. Og må det bli slik en rystelse, eller slik en lyd i morbærtreet på grunn av Guds Ånd som beveger seg gjennom Phoenix og bringer menighetene til å ha fellesskap og å—og til en stor vekkelse, så forkynnerne ikke vil være i stand til å forkynne, på grunn av Guds Herlighet; men når de hellige kommer sammen tidlig på ettermiddagen, gråter og ber og vitnebyrd og budskapene, bare en virkelig utgyttelse av Ånden, når hele byen vil bli tiltrukket til å komme, å lytte. Gi det nå.

³⁰³ Helbred de syke iblant oss, Herre. Gi dem Guddommelig utfrielse, Far, gjennom Jesu Kristi Navn.

304 Nå med våre hoder bøyd, om det er noen her som ønsker å stå rundt alteret nå, og mens vi har våre hoder bøyd, vil vi bare nynne en liten sang, en—en—en god, gammel gospelsang. Og vi vil nynne den. Og når vi gjør det, om det er noen som ønsker at vi ber for dem, for en—en dypere opplevelse, for å motta Den Hellige Ånd, eller du er frelst og ikke ennå har blitt helliggjort, eller hva som helst, vil vi være glade for å gjøre det mens vi nynner denne lille sangen, *Jeg elsker Ham*. Og om du elsker Ham, la oss respektere Hans Ord nå.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
 Fordi Han først elsket meg
 Og kjøpte min frelse
 På Golgatas tre.

305 Mens de kommer, vil jeg at enhver tar sin plass her nå. Ja vel, søster.

. . . elsker Ham, jeg elsker Ham
 Fordi Han . . .

Kom nå rundt alteret, du som ønsker å komme nå.

. . . meg
 Og kjøpte min frelse
 På Golgatas . . .

306 Hvorfor kommer ikke noen av dere søstre med kort hår opp her og avgir løfte til Gud? Vil du jeg skal lese det for deg fra Bibelen? Ja vel. Vil du ikke komme og si, “Herre, jeg ønsker å ha det rett i alle ting, og jeg ønsker å starte riktig. Og jeg ønsker å komme på den rette veien og bli der. Jeg vil avgi et løfte til Deg i kveld, Herre. Det kommer til å vokse ut fra nå av?”

307 Bibelen sier det er en skam for en mann å ha langt hår, ser ut som en dame. Gud gjorde to pakter, en med Adam og en med Eva. Han kledde dem forskjellig. De var forskjellige i alt. De har alltid vært forskjellige. Det er to pakter gjennom hele Bibelen. Jeg ønsker å tale om den doble pakten en kveld, en gang, for å vise dere hva forskjellen er. Åh, du, det er enormt. Det er til og med i din sak om ekteskap og skilsmisse, om dere bare visste sannheten om dette, ville det avgjøre hele saken. Det stemmer. Ja vel, nå igjen, mens vi er sikre nå. Kom, vil du ikke?

Jeg elsker Ham, . . .

Trenger du Den Hellige Ånd? Kom nærmere, stå rundt her.

Fordi Han først elsket meg
 Og . . .

Ønsker du en nærmere vandring med Ham? Kom, gi et løfte, stå ved Ham og hold det. Det vil ikke gjøre noe godt å gi et løfte om du ikke holder det.

På . . .

Du kan komme å gi ditt løfte. Gud må oppfylle det. Du må bare holde ditt løfte.

308 Nå vil jeg spørre mine forkynnerbrødre om dere vil gå ned rundt her, stå rundt disse kjære menneskene mens vi ber rett her, snakk med alle sammen, spør om deres behov nå mens vi er her.

309 Alle sammen bare så ærbødige som dere kan. Nå, Gud vil ære deg, bare vær virkelig ærbødig til denne bønner er bedt. Du kan komme her nå, inn her, rundt, over og bak disse menneskene som står her for bønn.

På Golgatas tre.

310 Nå igjen, mens det er forkynnere som samler seg på begge sider.

Jeg elsker Ham, jeg . . .

Jeg liker å se det, forkynnere fra forskjellige organisasjoner, alle i en akkord; det er under Blodet.

Fordi Han først elsket meg
Og kjøpte min frelse
På Golgatas tre. (Å du!)

311 Nå, brødre, gå til personen som står ved siden av der du står, legg deres hender på dem og spør dem hva de ønsker seg fra Gud. Dette er en vidunderlig stund? Du vet, når jeg ser dette, se her, forkynnere fra forskjellige menigheter, står rundt sammen. Søstrene som var på bårerne er oppe, ute, de dro. Priset være Herren. Så takknemlig for det, står i Herrens Navn.

312 Nå, la nå forsamlingen, alle sammen bøye sine hoder. Enhver av dere nå i ditt hjerte, bare snakk med Gud slik du ville snakket med meg; som om du ville kommet opp og sagt: "Broder Branham, jeg—jeg . . ." Om du har gjort noe galt, si: "Jeg er lei meg, broder Branham. Jeg—jeg gjorde dette, vil du tilgi meg for dette? Jeg vil gi deg et løfte, broder Branham, jeg vil aldri gjøre dette mot deg igjen." Bytt nå fra mitt navn, fra meg, til din Herre Jesus Kristus.

313 Og om du trenger helbredelse, som om du ville komme og si: "Broder Branham, jeg—jeg er blakk, jeg hadde ikke noe middag i kveld, og, ja, jeg vet at om du hadde en dollar ville du gitt den til meg." Nå, ser du, du trenger ikke å si til Gud: "Om du har kraft til å helbrede." Han har det, ser du. Du måtte sagt til meg, "Om du har det." Men til Ham trenger du ikke å si: "Om Du har." Han har! Skjønner? Så du sier, som: "Broder Branham, vil du gi meg en dollar? Jeg—jeg—jeg trenger noe å spise." Vel, selvfølgelig ville jeg det, det vet du. Om jeg hadde det, ville jeg gitt deg det når som helst. Jeg ville hatt et fryktelig hjerte om jeg ikke gjorde det. Og jeg, som er en ond, syndefull mann og ville vært så godhjertet til en som deg, hva ville Gud ha vært?

314 "Hvis altså dere som er onde, vet hvordan dere skal gi gode gaver, hvor mye mer skal ikke da deres Himmelske Far gi Ånden

til dem som ber om Den.” “Hvis du ville be om en fisk, ville Han gitt deg en slange? Be om brød, ville Han gitt deg en stein?” Absolutt ikke!

³¹⁵ Vel, hvis du bare ville bedt Ham på den måten, med tro, tror det, ville du fått det av Ham en million ganger raskere enn du ville få fra meg. Og du vet, jeg ville hjelpe deg, jeg ville gjøre alt jeg kunne. Alle disse brødrene ville det, vi ville tatt ut enhver penny fra lommene våre for å hjelpe deg. Vi ville gjort alt vi kunne. Men dette er noe du må ha tiltro til ved tro.

³¹⁶ Nå, tro du at du vil motta dette mens vi ber, og du ber, og forsamlingen ber, og jeg tror at Gud vil komme ned og ære vår bønn. Og i det øyeblikket at du føler at du har Det, at Gud kommer til å svare på din bønn, da gir du et løfte: “Herre, jeg gjorde feil, jeg vil ikke gjøre det igjen. Jeg vil løfte min hånd, jeg lover Deg at jeg ikke vil gjøre det”, Gud vil ta deg på ditt ord. Og du vil tro det bare på den måten, og alt vil være over. Deretter bare løft hendene og takk Ham: “Herre, jeg har gjort mitt løfte. Og jeg vet at det er Ditt, og Du lovet å svare på dette, og Du kan ikke mislykkes.”

³¹⁷ Himmelske Far, vi, Dine tjenere, veileder denne gruppen som har kommet fram og trenger Dine velsignelser og Din oppmerksomhet akkurat nå. Far, de er trofeer av Budskapet, Kveldstidens Lys. Mange av dem, Herre, bekjenner. Noen av dem er i desperate behov. Jeg ber, Gud, i Jesu Navn, at Du ikke vil vende deg bort fra en av dem, fordi Du vil holde Ditt Ord. Jeg påminner Deg om Ditt Ord, Herre, som Peter og disiplene gjorde, da de ba i Apostlenes Gjærninger 4, de sa: “Herre, husk Ordet! Hvorfor raser hedningene og folket forestiller seg tomme ting?”

³¹⁸ Nå, Far, vi kommer med Ditt Ord. Du sa: “Den som tror på Meg har evig Liv. Den som kommer til Meg vil Jeg aldri støte bort. Den som hører Mine ord og tror på Ham som sendte Evig Liv, kommer ikke til Dommen, men har gått over fra død til Liv.”

³¹⁹ Åh, la oss gjøre våre bønnebegjær kjent for Gud, og Han vil svare oss. Han er rikelig. . . “Den som vil bekjenne sine synder skal bli tilgitt. Den som skjuler sine synder skal ikke ha fremgang.” Og vi bekjenner våre feil. Jeg bekjenner folkets feil. Jeg bekjenner mine egne feil. Jeg ber om nåde. Jeg ber om helbredelse. Jeg ber om nåde. Jeg ber om at Du må utgyte Den Hellige Ånd, Herre, akkurat nå over disse menneskene som er klare, så deres liv vil bli forandret i Guds støperi, og formes i Guds Sønn skikkelse, så Ånden som levendegjorde Ham, den vil komme inn i deres legemer og gjøre dem til sønner og døtre av Gud. Gi det, Herre.

³²⁰ Vi tror at Du er her. Vi tror at Du vil ære Ditt Ord. Vi tror at Du vil ære Ordets innsats. Send nå disse velsignelsene på disse menneskene mens de venter på at Ditt Nærvær skal besøke dem her ved alteret. I Jesu Navn.

³²¹ Nå, om du tror, og tror at du har mottatt, løft opp din hånd til Gud. Om du aksepterer det som en troens bønn og ditt løfte som du nå ga over til Gud, løft opp dine hender.

³²² Og la forsamlingen reise seg. Alle sammen, stå opp, de som ønsker å gi et løfte til Gud, si nå: “Jeg tror Det. Jeg aksepterer Det. Jeg tror Det.”

³²³ Løft dine hender nå og gi Ham ære, og det vil alt sammen være over. Ære til Gud! Takk, Herre Jesus, for Din godhet og Din nåde, og for alt Du har gjort for oss, Herre. Vi lovpriser Deg for Jesus Kristus.

KVELDSTIDENS BUDBÆRER NOR63-0116
(The Evening Messenger)

Dette Budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk, onsdag kveld den 16. januar 1963 i Pentecostal Church Of God i Mesa, Arizona, U.S.A., er tatt fra et lydbåndopptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org